

SLOVENSKI GOSPODAR

Iz haja vsako sredo.
Cene: Letno Din 32.—, polletno
Din 16.—, četrletno Din 9.—, ino-
zemstvo Din 64.—.
Poštno-čekovni rač. 10.603.

LIST LJUDSTVU V POUK IN ZABAVO

Uredništvo in upravnštvo: Maribor, Koroška 5.
Telefon 2113.

Cene inseratom: cela stran
Din 2000.—, pol strani Din 1000.—,
četrt strani Din 500.—, $\frac{1}{4}$ strani
Din 250.—, $\frac{1}{16}$ strani Din 125.—.
Mali oglasi vsaka beseda Din 1.20.

Nekaj iz zgodovine naše ljudske prosvete.

Povod k tem vrstam, ki jih nameravamo zapisati v obrambo zgodovinske resnice, je dalo »Jutro«, ki je v svoji številki z dne 29. aprila 1934 o priliki občnega zbora Zveze kulturnih društev v Mariboru v uvodnem članku med drugim objavilo te besede: »Misel združitve posameznih prosvetnih edinic v organizirano zvezo ravno v našem delu domovine ni nova. Menda se dopolni baš letos 25 let, kar je bila v bivši slovenski Štajerski ustanovljena prva taka zveza. Bila je to »Zveza narodnih društev« v Celju, ki je imela za narodno prosvetno delo v avstrijskih časih velik pomen in ki je vkljub neznatnim sredstvom in političnim oviram mnogo pripomogla k podvigu narodne zavednosti. Vse javno delo, tudi ljudska prosveta, je bilo pred vojno v službi glavnega našega cilja: samouhranitve in stopnjevanja nacionalne odpornosti. — »Jutrove« navedbe so netočne. Prva zveza posameznih prosvetnih edinic v bivši slovenski Štajerski ni bila ustanovljena še le pred 25 leti ter se ni imenovala »Zveza narodnih društev« v Celju, marveč se je imenovala »Slovenska krščansko socialna zveza«. V njej, ki je imela svoj sedež v Ljubljani, je bilo od leta 1898 osredotočeno vedno bolj rastoče ljudsko izobraževalno delo med Slovenci. Leta 1903 — lani je torej preteklo 30 let — je bil osnovan štajerski pomožni odbor te Zveze, tri leta kasneje, in sicer dne 29. novembra 1906, pa je bila ustanovljena samostojna »Slovenska krščansko socialna zveza za Štajersko«, ki je na občnem zboru dne 6. decembra 1923 spremenila svoje ime v »Prosvetno zvezo«. Kako intenzivno in uspešno je bilo prosvetno delo med ljudstvom, ki ga je vodila ta »Zveza«, se vidi iz tega, da je bilo pred izbruhom svetovne vojne, kadar je ugotovil občni zbor dne 3. aprila 1914, v njej včlanjenih 167 izobraževalnih društev in 138 mladinskih zvez, in sicer 61 mladeniških in 77 dekliških zvez. Sedaj »Prosvetne zveze« ni več, posamezne prosvetne edinice pa so le deloma vzpostavljene.

Kako je »Frosvetna zveza«, odnosno njena prednica »Slovenska krščansko socialna zveza«, vse moralne sile, ki jih je njen delo vzbujalo med narodom, stavljal v službo »samouhranitve in stopnjevanja nacionalne odpornosti«, je povedal njen predsednik dr. Hohnjec na občnem zboru 26. novembra 1931, ko je med drugim rekel to-le: »Vse organizansko življenje se vrši v znamenju

velike težnje samouhrane in samoobrane. Naša prosvetna organizacija je to velevažno težnjo našega narodnega organizma podpirala, jačila in hrabril. K temu nas je silil nemško-nacionalni imperializem, ki je hotel zagospodovati nad našo zemljo ter ji vzeti slovenski značaj, našemu ljudstvu pa slovensko dušo. Roko v roki z oficielno državno politiko je šla privatna ponemčevalna inicijativa, ki je bila organizirana v nemškem Schulvereinu in Südmarki. Na severni meji našega Jezikovnega

ozemlja je bila nevarnost največja. Z denarjem nismo mogli paralizirati nemškonacionalnih načan, ker ga nismo imeli. Dali pa smo slovenskim rodinam na meji in osobito naši mladini v roke drugo orožje, da so z njim branili naše slovenstvo, in to je uma svetli meč. Kdor se je moral boriti za narodne in verske svetinje, ta jih je bolj vzljubil ter jih bolj ljubi, nego tisti, ki se za nje ni nikdar bojeval ter ni za nje ničesar žrtvoval. V tej borbi, ki je bila od naše strani res kulturna borba, se je naša ljubezen do naše zemlje in našega slovenstva poglobila ter ojeklenila, da ni in ne bo nikdar popustila. —

V NAŠI DRŽAVI.

Nova trgovinska pogodba med našo državo in Nemčijo je bila dne 1. maja po šesttedenskih pogajanjih podpisana v Beogradu. Pogodba temelji na načelu medsebojnega pospeševanja izvoza s tem, da je priznala Nemčija za izvoz jugoslovanskih poljedelskih pridelkov v Nemčijo take ugodnosti, da se more upravičeno pričakovati precejšnje povečanje našega izvoza v Nemčijo. Jugoslavija je nasprotno priznala odgovarjajoče ugodnosti za uvoz nemških industrijskih izdelkov, zlasti takih, ki jih doma ne izdelujemo. Interesi domače industrije so v polni mери zavarovani. — Obenem s trgovinsko pogodbo je bil

sklenjen dogovor o medsebojnem pospeševanju tujskega prometa. Po novem dogovoru bo smel vsak Nemec, če poseti jugoslovanska kopališča, vzeti s seboj iz Nemčije v našo državo 700 mark ali 13.000 Din.

V DRUGIH DRŽAVAH.

KAKO BO NOVA AVSTRIJA UREJENA?

Avstrijski parlament je 30. aprila t.l. sprejel novo ustavo, ki je bila slovesno proglašena dne 1. maja. Po tej ustawi bo Avstria urejena stanovska in se stavljena iz Dunaja in dežel kakor doslej. Glede stanovske ureditve ima ustaava samo načelne določbe, podrobno se bo morala stanovska ureditev šele izvesti. Določenih je sedem glavnih stanovskih skupin: 1. kmetijstvo in gozdárstvo, 2. industrija in rudarstvo, 3. obrt, 4. trgovina in promet, 5. denarništvo in zavarovalništvo, 6. svobodni poklici in 7. javne službe. Podrobnosti bodo urejene s posebnim zakonom. —

Posvetovalne zbornice.

Vsa zakonodajna moč je v rokah zveznega zborja, ki so mu kot posvetovalni organi prideljene štiri zbornice. Posvetovalne zbornice so: a) Državni svet, ki bo imel 40 do 50 članov. Imenuje jih zvezni predsednik za dobo 10 let. b) Zvezni kulturni svet. Imel bo 30 do 40 članov. Izbrani bodo iz vrst predstavnikov cerkve in verskih zajednic, šolskih, vzgojnih in ljudskoprosvetnih ustanov, umetnosti in znanosti. c) Zvezni gospodarski svet, ki bo imel 70 do 80 članov, izbranih iz vrst gospodarskih stanovskih organizacij. č) Deželni svet, ki mu pripadata po dva člana za vsako deželo in za zvezno mesto Dunaj.

Zvezni zbor.

Te štiri posvetovalne korporacije (t.e. lesa) odpošljajo svoje zastopnike v Zvez-

70letni habsburški nadvojvoda Evgen, ki je živel od prevrata v Švici, se bo zopet naselil v Avstriji.

Za odlično naravno zdravljenje

uporabljajte »Planinka zdravilni čaj Bahovec«, ki je pripravljen večinoma iz najboljših zdravilnih planinskih zelišč. Določena izkušnja nam potrjuje, da je »Planinka zdravilni čaj Bahovec«, ki vsebuje preizkušene in dobre zdravilne sestavine, dober regulator za čiščenje. — Šest- do dvanajsttedensko zdravljenje s »Planinka zdravilnim čajem Bahovec« deluje izvanredno in sicer brez strupov pri vseh sledenih boleznih: **Pri slabih prebavi želodca in zaprtju telesa, slabem delovanju črevesa in napetosti telesa, omotici in slabosti, oboljenju na hemeroidih in bolezni jeter.** »Planinka zdravilni čaj Bahovec« pospešuje apetit. — Zahtevajte v lekarnah samo pravi »Planinka čaj Bahovec«, ki se ne prodaja odprto, temveč samo v originalnih plombiranih zavojčkih po Din 20—, s proizvajalčevim napisom: **Lekar. na Mr. Bahovec, Ljubljana, Kongresni trg 12.**

Reg. sub. Sp. br. 169, od 9. II. 1933.

zni zbor, ki bo tvoril zakonodajno oblast, po naslednjem ključu: državni svet 20 članov, kulturni svet 10, gospodarski svet 20 in deželni svet 9 članov, tako da bo štel zvezni zbor 59 članov. Zakonodajna iniciativa je v rokah vlade. Ako hoče vlada izdati nov zakon, ga bo morala najprej poslati v oceno vsem štirim posvetovalnim zbornicam. Posvetovalne zbornice razpravljajo o zakonskih predlogih na svojih sejah, ki niso javne. Na osnovi mnenj vseh 4 zbornic mora vlada izdelati dokončni osnutek zakonskega predloga, ki ga nato predloži zveznemu zboru. Zvezni zbor zakonskega predloga ne more izpremeniti, marveč ga mora ali sprejeti ali pa odkloniti. Edino izjemo tvori državni proračun. O njem ne razpravljajo posvetovalne zbornice, marveč ga vlada direktno predloži zveznemu zboru, ki ga s svojo odobritvijo vzakoni.

Ljudsko glasovanje

se lahko vrši samo v dveh primerih: a) kadar hoče vlada potom ljudskega glasovanja dobiti odobrenje zakonskega predloga, ki ga je zvezni svet zavrnil; b) kadar želi vlada kakšno vprašanje zvezne zakonodaje predložiti ljudstvu samemu v odločitev.

Državni poglavar.

Ustanova zveznega predsednika ostane tudi po novi ustawovi in obdrži zvezni predsednik v glavnem položaj, ki mu je odrejen z zakonsko novelo iz 1. 1929. Predsednik imenuje in razreši vlado. Posvetovalne zbornice in zvezni zbor nimajo nikakega vpliva na sestavo vlade ali imenovanje posameznih ministrov.

Položaj dežel.

Nova ustanova se v pogledu dežel v glavnem naslanja na dosedanja sestav zvezne države. Dežele bodo tudi še v bodoče imele svoje deželne zbole, toda tudi deželní zbori bodo sestavljeni na stanovski podlagi. Število članov deželnih zborov, kakor tudi njihovo sestavo po posameznih stanovskih skupinah, odgovarjajočih sestavi zveznih zbornic, bo določila vsaka dežela sama s svojim zakonom. Na enak način bodo po novi ustanovi urejeni tudi

občinski odbori.

Pri večjih občinah mora tudi v občinskih odborih priti do izraza stanovska ureditev, manjše pa se morajo kar najbolj prilagoditi temu osnovnemu načelu. Podrobnosti v tem pogledu bodo urejene z deželnimi zakoni.

Občinske zveze

določa nova ustanova za reševanje večjih skupnih vprašanj, kakor skrb za ceste, ubožno skrbstvo itd. Občinske zveze naj nadomeste dosedanje okrajne zastope, kakor so obstajali na Štajerskem in na Nižjem Avstrijskem. Občinske zveze pa niso obvezne, marveč so prepričene zasebnemu sporazumu med občinami.

Zasilna pravica državne uprave

Ustanova daje vladi pravico, v primerih posebnih okoliščin izdajati zakone s poseljeno zasilnih uredb brez predhodnega odobrenja zveznega zbora. Zvezni predsednik ima celo pravico, potom zasilne uredbe izpremeniti ustanovo.

Avstrijska vlada je bila preosnovana na ta način, da je postal knez Starhemberg podkancler, dosedanji podkancler major Fey pa minister za javno varnost.

V Avstriji prenehajo stranke. Po najnovejši naredbi je v Avstriji priznana ter zakonsko zaščitenatakozvana domovinska fronta. Po novi naredbi prenehajo: krščansko socijalna stranka, Landbund (Kmečka zveza), Heimatblock in velenemška stranka. Socijaldemokraška stranka je bila razpuščena že koj po februarski revoluciji. Dosedanje krščanske kulturne organizacije bodo združene v Katoliški akciji.

Ljudsko sodišče v Nemčiji. Dne 2. t. m. je bil objavljen zakon o spremembah kazenskega prava in o uvedbi ljudskih sodišč, ki bodo obstajala iz petih članov.

Podedovani verski nagoni. Celjski hitlerjevski list »Deutsche Zeitung« ne more zatajiti svoje od nemškonacionalnih prednikov — njen sedanji letnik je označen kot 59. — podedovane nakljenjenosti do protestantovske vere. Njena prednica »Deutsche Wacht« je bila v nekdanji avstrijski državi strupena bojevnica zoper slovanstvo in za odpad od rimsko-katoliške cerkve (Los von Rom!). Iz praktičnih razlogov »Deutsche Zeitung« sicer ne agitira javno in odkrito za vstop v protestantovsko cerkev, ne more pa zatajiti svojih simpatij za protestantizem in svojih antipatij proti katolicizmu. Ker se je v javnosti razširila vest, da bi zadnji čas vstopilo 600 nemških protestantovskih

nov. Predsednik in eden od sodnikov bosta morala biti usposobljena sodnika, drugi pa bodo vzeti iz ljudstva. Člane ljudskega sodišča in njihove namestnike bo za dobo petih let imenoval državni kancelar na predlog državnega pravosodnega ministra. Proti razsodbam ljudskega sodišča ne bo mogoča nobena pritožba. Kot tožilec bo nastopal v procesih višji državni pravnik. Otoženci si bodo lahko izbirali zagovornike le z dovoljenjem predsednika sodišča, ki se more v danih okoliščinah preklicati. Za najhujše zločine je določena smrtna kazen, med drugim za pozivanje ali hujskanje k veleizdajalskim početjem. Med te zločine spada tudi veleizdajalska in nezakonita propaganda z izdelovanjem ali razširjanjem spisov, gramofonskih plošč ali z brezzičnim brzjavom itd. Kdor dela za odcepitev kake nemške pokrajine od države, se kaznuje s smrto. Z ječo nad 5 let se kaznuje, kdor javno ali kot nemški državljan v inozemstvu zmanjšuje z neresničnimi trditvami ugled nemškega naroda. V splošnem so posamezne dolobe novega zakona zasnovane tako na široko, da se more kaznovati s smrto vsakršno nezakonito politično udejstvovanje, ki ni v narodno-socialističnem smislu.

Preosnova italijanske vlade. Za predsednika poslanske zbornice je bil soglasno izvoljen prometni minister Constanza Ciana in je moral kot tak odstopiti svoje ministrstvo dosedanjemu podtajniku inženjeru Humbertu Puppiniju in podtajnik v finančnem ministru je postal profesor Agej Aranđeli.

Nova španska vlada je prejela z 217 glasovi proti 58 v zbornici zaupnico.

Za osamosvojitev Arabije. Kralj Heddasa Ibn Saud je zavzel s svojimi četami luko Jemena Hodeido. Ibn Saud bo postal, ako se mu bodo posrečila nadaljnja prodiranja, najmogočnejši vladar Arabije, ki bo pozval k osamosvojiti in k osnovanju velike arabske države še Sirijo, Palestino, Prek Jordanijo in Irak. Nova oborožena akcija Ibn Suda, če uspe, bo hud udarec za Angleže, ki so imeli doslej v omenjenih pokrajinah glavno besedo.

pastorjev v katoliško cerkev, je celjski hitlerjevski list v svoji številki z dne 29. aprila na prvem mestu objavil pojasnilo, češ, da so to »nespametne govorice«, ker se številke o vstopih v katoliško cerkev zadnji čas niso dvignile nad navadno mero. Z neprikritim zadovoljstvom pa zabeležuje koncem članka vest o močnem pritoku v protestantovsko cerkev v Avstriji in zlasti na Dunaju, kjer je baje v zadnjih šestih tednih bilo v protestantovsko cerkev sprejetih nad 9000 oseb. Ko je bilo v isti dobi v Avstriji in osobito na Dunaju zopet sprejetih v katoliško cerkev več tisoč nekdanjih odpadnikov od katolicizma, »Deutsche Zeitung« v svoji nepristranosti tega ni zabeležila. Celjski hitlerjevski list je tudi zamolčal, da so tisti 9000, ki so baje vstopili v protestantizem, po ogromni večini hitlerjevc, da ne bi tako priznal, kako neskladen je hitlerizem s katolicizmom.

No, kar 59. letnik iz previdnosti zamolčuje, to so prejšnji letniki na vsa usta izpovedovali: navdušeno vnemo celjskega in vobče spodnejstajerskega nemštva za Schönererjevo in Wolfovo politiko, ki je bila zagrizeno protislavanska in strupeno protikatoliška. Povesti dednosti se dajo pač težko priskriti.

Spreobrnitev h katolicizmu. Zadnji čas je vstopil v katoliško cerkev v Nemčiji dr. Thieme, sin znanega protestantskega bogoslovnega profesorja ter pisatelja dr. Karla Thieme. Spreobrnjenec je bil do spomladi 1933 profesor na pedagoški akademiji ter je v svojem listu, ki ga izdaje, objavil članek, v katerem poziva protestante, naj se vrnejo v katoliško cerkev. S svojim zgledom jim je pokazal pot. Obsežen je spreobrnitveni pokret zlasti na Angleškem. Nedavno se je pokatoličanil anglikanski duhovnik William Fore Steade, ki je imel velik sloves v anglikanski cerkvi. Ko so ga vprašali po nabihih, zakaj je postal član rimo-katoliške cerkve, je odgovoril: »V katoliško cerkev so me vlekli razni razlogi, zlasti še posebej češčenje svetnikov in molitve za rajne.« V poslednjem času se more na Angleškem opažati, kako se tamošnji protestanti vedno bolj približujejo katoliški cerkvi. Anglikansko zdovinsko društvo je nedavno postavilo v cerkvi v Raneleju blizu Bodemonda spominsko ploščo papežu Hadrijanu IV. († leta 1159), ki je bil edini papež angleške narodnosti. Ob tej priliki je bila v protestantovski cerkvi slovesna božja služba; nato je šla procesija v Bodemond, kjer so se prikazovali najvažnejši prizori iz življenja papeža Hadriana IV. V Ameriki je pristopil h katolicizmu ruski arhimandrit (predstojnik samostana) Vladimir Aleksandrov, 14 ruskih pravoslavnih duhovnikov pa se pripravlja za isti korak. Najzanimivejša pa je spreobrnitev nekega muslimana (mohamedanca). Redko kedaj se zgodi, da se kak musliman spreobrne. To pa se je vendar nedavno zgodilo v Rabatu (v Maroku v severni Afriki). Neki mladi Marokanec je obiskoval katoliško gimnazijo. Ko jo je dovršil, je šel v Pariz na vsečilišče, kjer je napravil izpite z odličnim uspehom ter dosegel doktorat. Obenem je preučeval katoliško vero in cerkev. Ko so pretekla tri leta te priprave, se je dal krstiti ter je, star 28 let, stopil v frančiškanski red. Ko dovrši noviciat, se namerava vrniti v Maroko, da v svoji domovini širi katoliško vero. To so zanimivi in tolažljivi pojavi sredi verske brezbrinosti, ki vlada po svetu, in strastne protivnosti proti katoliški veri, katera prevladuje v nekaterih državah.

Molitev za Rusijo. Ena izmed najbolj gorečih želj papeža Pija XI. je spreobrnitev Rusije. V Rimu je bil pred leti ustanovljen Ruski zavod, ki se v njem vzgojujejo bodoči misjonarji za Rusijo. Ko bo prišel čas za to, bodo pohiteli kot oznanjevalci Kristusove vere in cerkve v Rusijo. Ker to sedaj še ni mogoče, je treba biti Rusiji v pomoč z molitvijo in žrtvami. Tem bolj je to potrebno, ker je Rusija središče, ki se iz njega širi brezboštvo po svetu. Iz ljubezni do Ru-

sije, pa tudi do lastne domovine moramo svoje molitve in žrtve za Rusijo pomnožiti in poživiti. V to svrhu je sv. Oče odredil, naj molitve, ki se opravljajo po sv. maši, veljajo temu namenu. Zadevo Rusije je sedanji papež izročil zlasti sv. Tereziji od Deteta Jezusa. V Lisieux-u, kjer je grob sv. Terezije, je organizirana prava križarska vojna molitev, sv. maš in obhajil za Rusijo. Neki švicarski duhovnik je sprožil misel, naj bi se te križarske vojne udeležili tudi otroci. Ta predlog so odobrili razni škofje in tudi sv. Oče. V mnogih krajih so določili 8. maj, ki je dan prvega sv. obhajila sv. Terezije, kot dan skupnega obhajila otrok. To se je v jaka obilnem obsegu zgodilo zlasti včerajnjega dne, ko se je obhajala 50letnica prvega sv. obhajila sv. Terezije. Nedolžne otroške duše so ta dan darovale sv. obhajilo za svoje obžalovanja vredne tovariše in tovarišice v Rusiji, ki trpijo veliko telesno, pa še večjo duševno stisko. Iz stotisočev mladih src je ta dan kipela molitev proti nebesom: »Zveličar sveta, reši Rusijo!«

Usmilite se revnih otrok!

Škofijski odbor KA v Mariboru je razposlal župnijskim uradom v bližini mest sledečo prošnjo:

Preč. župnijskim uradom!

»Prosrite in se vam bo dalo; iščite in boste našli; trkajte in se vam bo odprlo« (Luk. 11, 9).

S tem Kristusovim zagotovilom začenja odbor svojo prošnjo. Gre za revne mestne otroke, ki bodo imeli žalostne letne počitnice, če se jih ne usmilimo.

Predlanskim je škofijski odbor z Vašo pomočjo in po dobrotljivosti našega kmečkega ljudstva spravil okrog 300 mestnih revnih otrok na počitnice. Vse se ni izteklo tako, kakor bi želeli, v splošnem pa so bili zadovoljni tisti, ki so imeli otroke na počitnicah, in otroci, ki so bili na počitnicah.

Odbor Vas prav lepo prosi, priporočite zadevo s prižnic. Razen tega stopite k premožnejšim župljanom in jih prosite, naj vzamejo vsaj enega mestnega otroka na počitnice.

V slučaju, da bo imela akcija uspeh, blagovolite odboru (Tajništvo KA v Mariboru, stolno župnišče) sporočiti do konca maja, kolikor otrok bi lahko šlo v Vašo župnijo.«

Tem potom se obrača odbor tudi na vse druge župnijske urade lavantinske škofije in sploh na vse one, ki jim Bog tudi v teh te-

žavnih časih daje toliko, da bi mogli poleg svoje družine skozi dva poletna meseca prehraniti enega (ali dva) revnega mestnega otroka.

Gospodje dušni pastirji, prav toplo pripomorete zadevo svojim vernikom! Vsi pa, ki ste pripravljeni sprejeti na počitnice mestne revne otroke, ki jim često primanjkuje tudi trdrega kruha, sporočite to domačemu g. župniku ali Tajništvu KA v Mariboru, stolno župnišče.

Bodimo usmiljeni, ako hočemo, da bomo tudi mi deležni usmiljenja!

Maribor, dne 27. aprila 1934.

Jerebič Franc I. r., predsednik.

Kolenc Franc I. r., tajnik.

Vsem slovenskim gospodarjem!

Pogorelci v Sp. Pleterjih doživljame najteže trenutke, stoječ ob razvalinah svojih rodnih hiš.

Ogenj je gospodaril nad vso našo vasjo. Silen veter je tako gnal ognjene zublje, da so se vžigale zidane in z opeko krite hiše. Ostalo je razpokano zidovje, lesena s slamo krita gospodarska poslopja so povsem zginila.

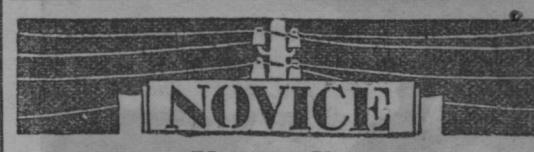
Kakor smo potrebeni pomoči, vendar hvalimo neizmerno srečo, da smo bili zavarovani, nekateri tudi za premičnine. Tako imamo pogum upati, da ne bomo zgolj v breme javnosti, kot naši sotrpini v Mihanovecu pri Čakovcu, kjer so bili od 107 le 4 zavarovani. Obžalujemo le, da nismo zavarovali tudi živine, katere je 24 glav poginilo, ker se je v zidanih in obokanih hlevih zadušila.

Naši Vzajemni zavarovalnici v Ljubljani se tem potom iskreno zahvaljujemo za hitro in pošteno cenitev, vsakega slovenskega gospodarja pa po prestanti bridki preizkušnji opozarjam:

Zavaruj vedno vse svoje zgorljive imetje. V hudem ognju nič ne ostane. In ko izbiraš, odloči se za našo domačo Vzajemno zavarovalnico v Ljubljani, ki ti bo tako kot nam in še neštetim drugim v uri najteže preizkušnje pomogla.

Spodnje Pleterje, dne 28. aprila 1934.

Drevenšek Janez in Marija, Matevžič Matija, Jurič Jožef, Napast Martin, Planinšek Jera in Roza, Medved Martin, Klajnšek Anton, Beranič Lovrenc ter Pinter Matija.

Nenadna smrt vzglednega mladeniča. Hid udarec je zadel obče priljubljeno in daleč znano družino Radej iz Senovega pri Rajhenburgu. 17letni domači sin Franček je bil zaposlen v Radejem vinogradu na Kamnu pri Koprivenici s popravljanjem škarpe. Nenadoma je fanta podsulo kamenje tako nesrečno, da so z največjimi naporji odkopali že mrtvega. Rajni je bil desna ro-

ka Radejeve hiše, določen za gospodarja. Fantov, kakor je bil Franček, je malo. Bil je izredno nadarjen, duša fantovskih katoliških organizacij rajhenburške župnije, delaven in sploh v vsakem oziru vzor mladeniča, ki je kazaže v fantovski dobi z vsem svojim življnjem, da bo vreden naslednik svojega dobrega očeta in naprednega gospodarja g. Jožefa Radej. Nenadna zhubatake opore in ponosa, kakor je bil blagopokojni Franček, je za Radejevo hiše najhujši udarec, katerega zamre ublažiti le neomajeno zaupanje v božje vodstvo in božjo tolažbo in pomoč. Blage mu in nezabnemu Frančeku svetila ve-

čna luč, žalujoči Radejevi rodbini naše iskreno sožalje!

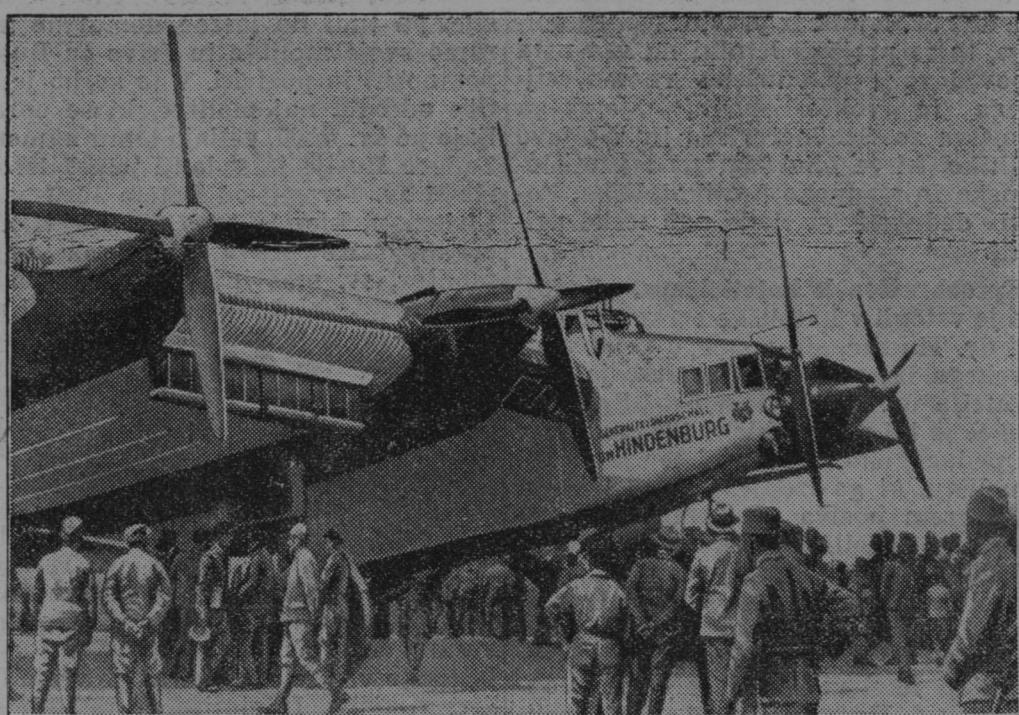
Že zepet ubogi pogorelci! V Rošnji v župniji Št. Janž na Dravskem polju, ko so ljudje že počivali, je izbruhnil požar na domačiji posestnika Janeza Kaca in mu je napravil škode 40 tisoč Din. Nadalje je upepelil ogenj domove: Marije Bandur, Janeza Hriberšek ter Alojzija Gorinšek. Škodo cenijo na 100 tisoč Din. Gasilci so preprečili, da ni pogorela cela vas. Omenjene požare je povzročila sigurno požigalčeva roka.

Nevarne opekline je dobil 16letni vajenec Ivan Plohl v Ptuju. Po glavi se mu je razlila polna posoda stopljenega svinca.

Požari v okolici Ptuja. V Podložu pri Ptujski gori je uničil požar gospodarsko poslopje in stanovanjsko hišo posestniku Otonu Gojkoviču. Obstaja

V Zedinjenih ameriških državah je vse na nogah, da bi prijeli najbolj proslulega bandita in morilca I. Dillingerja. Na sliki vidimo strojne pištole in karabinke, katere je ostavil lopov po pobegu iz hotela.

Stirimotorno nemško letalo »Hindenburg« je obiskalo te dni Beograd.

sum na požig in škoda znaša 25 tisoč Din. V Župečji vasi je pogorel posestnik Jakob Sardinšek in v Sénčaku, občina Juršinci, je pogorelo gospodarsko poslopje, ki je bilo skupna last posestnikov Franca Pinteriča in Franca Rojhta.

Posestnik pogorel. Francu Šoriju, posestniku na Polenšaku blizu cerkve, je uničil v noči podtaknjen ogenj stanovanjsko hišo in gospodarsko poslopje. Škoda znaša 60.000 Din, zavarovalnina je neznatna.

Šolar se ubil pri nabiranju šmarnic. 13letni Tonček Simončič, sin čevljarja na Veterniku nad Kozjem, se je podal po pouku v šoli nabirat šmarnice. Na strmem hribu je dečko spodrsnil, padel 100 metrov globoko čez škarpo in obležal mrtev.

Ogenj uničil šest poslopij. Med viharjem in točo je udarila v vasi Rakitno za Krimom pri Ljubljani strela in ogenj

je uničil šest poslopij. Zavarovalnina 3 posestnikov pogorelcov nikakor ne krije resnične škode. Rakitno je obiskal lani marca hud požar.

Požar je upepelil sredи vasi Borovnica na Kranjskem dva kozolca in skeedenj. Poslopja so bila takoj v objemu plamenov, ker so bila krita s slamo. Gasilci so ogenj omejili. Pri gašenju se je hudo poškodoval Anton Čuk, ki je padel s strehe.

Pomožni skeedenj posestnika I. Kordeža, po domače Dobrovnika, v Prevaljah je upepelil ogenj s krmo vred do tal.

Usodepoln padec pod voz. Franc Pobjšak, posestnik z Malega Kuma pri Št. Jurju pod Kumnom, se je peljal po les. Med vožnjo je padel pod voz in mu je zlomilo desno nogu.

Smrtonosen udar strele. Dne 2. maja je razsajala po okolici Grosuplja na Dolenskem nevihta s točo. V Velikem Mlačevem je med neurjem udarila strela v hišo Janeza Rozmana in ga ubila.

Ogenj v Št. Vidu pri Stični je upepelil pri Korenu hlev in skeedenj.

Razne novice.

Dijaški kuhinji v Mariboru so poslali: Reglaški klub »Pondeljkarji« 500 Din; svati na gostiji Greif-Šmiraul v Framu 176 Din; F. Anžel, posestnik v Terbegovcih, kot volilo pokojne Kovačičeve Ivanke 25 Din. Vsem izreka odbor najtoplejšo zahvalo!

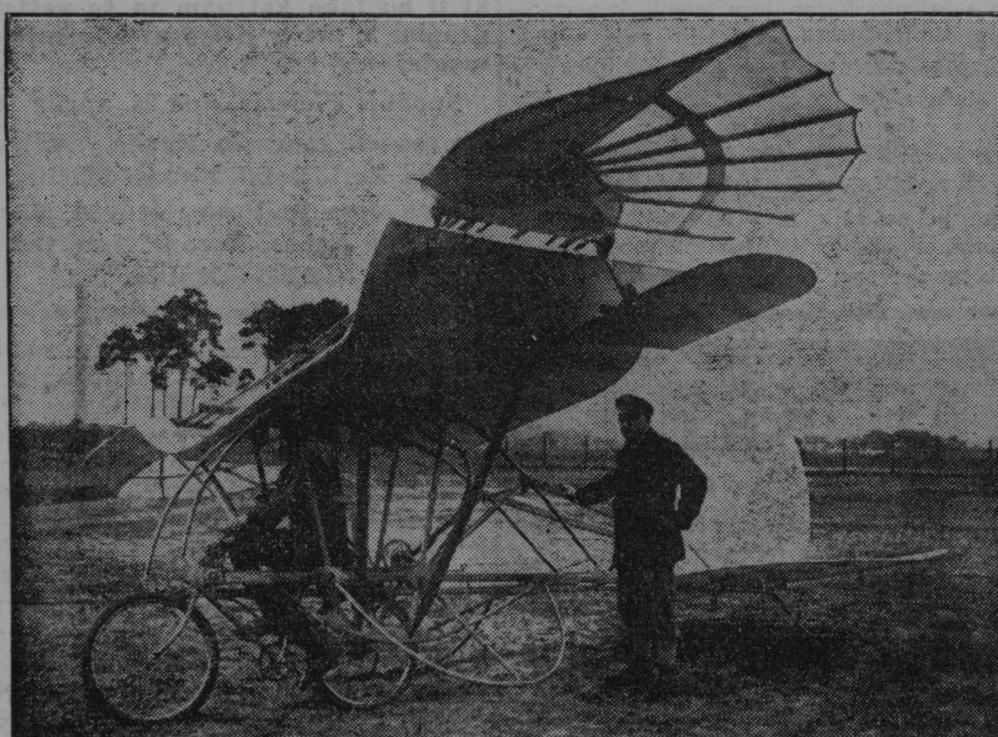
Klobuke za birmance in botre kupite najčenejše pri klobučarju Francu Berniku v Mariboru, Trg Svobode, med gradom in frančiškansko cerkvijo.

Velika izbira manufakturnega blaga v Trpinovem bazarju, Maribor, Vetrinjska ulica 15. Naši kupci dobe koledar »Slovenskega gospodarja«.

Sanatorij v Mariboru, Gosposka 49, tel. 23-58, zopet otvoren. Prosta izbira zdravnikov. Cene zmerne. Vodja primarij dr. Černič.

Obžalovanja vredni slučaji.

Obesil se je v zaporni celici. V noči na 1. maj so dobili v Valenčakovi trgo-

Nemški policist Karl Lindermann je izumil leteče dvokolo.

vini na Vranskem 39letnega kovaškega pomočnika Schwarza, ko je hotel kramst. Uzmoviča so zaprli orožniki in pri zaslijanju je izpovedal, da je napravil poprej trikrat trgovcu Valenčaku nezaželen obisk. Schwarza so našli koj zjutraj po aretaciji v zaporni celici obešenega z naramnicami na železno mrežo celičnega okna.

Obsodba radi zastrupljenja prevžitkarja. Dne 30. aprila je obravnavalo celjsko okrožno sodišče slučaj umora deda in prevžitkarja in so se zagovarjali 19letni Jožef Fakin, njegov 16letni brat Franc in starši obeh: 46letni Ant. Fakin in 44letna Antonija Fakin iz Drožanja pri Sevnici. Obtožnica pravi, da sta Fakin Jožef in Franc dne 15. dec. 1933 v Drožjanu v skupnem naklepnu in po zrelem prevdarkeru usmrtila svojega deda Fakina Jožefa s tem, da sta mu dala v zavžitje krompirjevo juho, kateri sta primešala strup. Fakin Anton in Antonija sta v letu 1933 v Drožjanu naklepoma zavedla Fakina Jožefa in Fakina Franca, da sta storila navedeno kaznivo dejanje. Zgoraj navedenega dne sta bila Fakin Jožef in Franc spoznana kot kriva in sta bila obsojena: Fakin Jožef na 15 let robije, Fakin Franc se pa odda v zavod za poboljšanje. Fakin Anton in Antonija sta bila radi pomanjkanja dokazov oproščena obtožbe.

Obsojen radi uboja tasta. Ljubljanski kazenski senat je obsodil dne 2. maja 32letnega posestnika Franca Preskarja iz Velike Lašne pri Kamniku. Omenjeni je bil obtožen, da je letos dne 17. januarja umoril svojega tasta Mat. Podbevšeka. S sekiro mu je razmrcvaril lobanjo in je udarjeni umrl vsled otrpnjenja možganov. Obtoženi je dejanje priznal, izgoverjajoč se na razburjenost, ker je vladal doma radi tasta pravi pekel. Franc Presker je bil obsojen radi uboja na 5 let ječe, ker se senat ni mogel prepričati, da bi označil obtoženčovo dejanje za umor, pač pa za uboj.

Vrat si je prerezel in izkrvavel dne 3. maja v Ljubljani na Poljanski cesti mestni delavec Janez Jaklič.

Komaj 21letni roparski morilec. Dne 5. maja so našli s kladivom ubitega 66letnega posestnika Jakoba Gantarja iz Sinje gorice pri Vrhniku. Umorjeni je stanoval čisto sam na samoti ob državni cesti Vrhnik — Ljubljana. Roparski morilec je 21letni kolarski valjenc Rud. Mesec iz Zaplane nad Vrhniko, ki je že pod ključem in je priznal, da je starca ubil s kladivom, s katerim mu je prizadjal na glavi 12 ran. Po umoru je vzel Gantarju kolo in ga šel prodajat.

★

Razno iz Prekmurja.

Žižki. Dne 26. aprila t. l. je na tehnični ljubljanske univerze položil državni geodetski izpit g. Matija Horvat, doma iz Žižkov pri Črensovcih. Mlademu geometru iskreno čestitamo!

Turnišče. Pravijo, da nesreča nikoli ne počiva, kar je deloma res. Tudi pri nas sta se pred enim dobrim tednom zgodili kar dve nesreči. Prva g. Štefanu T., posestniku iz Tur-

niča. G. Štefan je vozil iz gozda vejeve-šibje. Vsled slabe poti pa se mu je prevrnil voz in ga oplazil po nogi. Sreča v nesreči je bila, da mu je voz dosegel le konec noge; kajti če bi mu padel nekoliko višje, bi mu nedvomno zlomil nogo ter bi tako postal večno hrom, kar bi skoraj onemogočilo življenje njegovi delanezmožni ženi ter vnukom, ki so vsi odvisni od truda njegovih rok; kajti njih oče je moral vsled nesreče v prerani grob. G. Štefanu, ki še začasno ne more popolnoma normalno hoditi, želimo skorajnjega okrevanja. — Druga pa fantu Jožefu Z., sinu uglednega čevljarskega mojstra. Tudi on, kakor večina fantov, ima navado, je šel po napornem dnevnem delu v trgovino, da se malo porazgovori s svojimi tovariši. V trgovini so fantje prosti skrbi in dela, in si z raznimi šalami preganajo dolgčas. Toda sedaj njihov »hec« ni ostal brez posledic. Igrali so se namreč tudi z na pultu ležečim flobertom, misleč, da je prazen. To nepremišljeno igranje z orožjem pa je zahtevalo za žrtev mladega fanta Jožefa. Proti njemu ga je naperil eden izmed fantov ter ga sprožil. Ker je bil flobert nabit, vsled tega je bil tudi Jožef

Zračni promet na progi Berlin—Varšava, ki traja 2 uri in 40 minut.

Zver v človeški podobi.

V Indiji v Haidarabudu je zaprla policija bogatega človeka, ki je spravil tekom 6 let na nepojasnjenu način s tega sveta 11 žensk v starosti od 35 do 40 let. Morilec je posedal 45 km od Haidarabada svojo vilo povsem na samotnem kraju. Pod pretezo ljubezni je zvabljal žrtve v vilo, iz katere ni uspel pobeg nobeni, izvzemši dvanajsti. Lopov je pritegnil nase ženske iz bogatejših slojev, ki so se podale v smrtno past v bogatem nakuju, katerega pa morilec ni po smrti zadavil, ampak ga je skrbno hrani.

Januš Golec:

KRUICI

Ljudska povest po zgodovinskih virih.

Cetrto nedeljo je priklepinil k meni na trg dolgoti potegon — faroški konjar. Povabil me je, da bi izpraznil na gospodovo željo v župnišču celo brento. Nič zavratnega sluteč, sem mu sledil v pivnico, kjer sem stresel kostanje v lesen polivač. Ko je bila brenta prazna, je odskočil hlapec k vratom in obrnil ključ — — —

Petero ran Križanega in vsi sveti, izza visoke kadi je stopil predme s korobačem v roki trški berič. Pogledal me je pošastno ko sam ljuti vrag, me nahrulil po pasje in me začel hladiti s korobačem po dolgem in počez, kakor bi pral hodno štrenjo. Pod udarci sem se zgrudil na kolena, povzdignil roke in prosil za božjo voljo milosti. Klečecega me je pograbil za pas in me žnoril po zadnjici, kakor bi mlatil po praznem podu. Roka se mu je utrudila. Moral je odnehati in menil na glas, da udarci nikakor niso celotna kazen za prazno kostanjevo ježičje!

18. nadaljevanje

S faroškim hlapcem sta me zvezala. Berič mi je porezal gumbe na hlačah, da sem jih moral braniti pred popolnim pobegom z uklenjenim rokami. V verigah sta me gnala na posmek celega trga na občino, kjer so že čakali name župan in vojaki-dragonci.

Zupan mi je držal dolgo pridigo. Zaključil je svoje nauke z obsodbo: »Ti verjejsko ničvredno seme! Že v mladosti goljufaš, kak lopov bi šele pognal iz tebe v moški dobi. Spadaš ven iz poštene družbe in prideš med cesarske, ki bodo vate nagnali s palico poštenost. Tamle že čakajo dragonerji, ki te bodo odpeljali med grencarje, da boš lahko sleparil Turke s praznim facjem!«

Vse moje mile prošnje so bile bob v steno. Konjiki so me vrgli kakor kakέga psa v verigah na voz in z Bogom Mursko polje! Na vozru sem premisljal: Kako in kaj bo odslej s teboj, ubogo verjejsko paro? Če me je korobačil ljutomerski berič, kaj šele bodo počenjali z meno hrvatski dragonerji!

Moram reči, da je bil pandur v Ljutomeru zlodej; meni čisto neznanji Hrvati pravi — angeli! Kmalu za Ljutomerom so mi razvezali. Dali so mi jesti in piti

med rebra zadel. Odpeljali so ga takoj k zdravniku in ker mu ta ni mogel najti kroglice, so ga drugi dan odpeljali v bolnico v M. Soboto. Upajmo, da bo fant kmalu zdrav. Ta nesreča pa naj služi fantom v pouk, da se z orožjem ni dobro igrati.

Beltinci. Na koncu preteklega meseca je bilo na naši postaji kaj živahno. Bil je namreč dan eksporta živine. Toda to nalaganje tokrat ni poteklo brez posledic, nesreče. Mlada živila, večinoma biki, ki je bila dolgo zimo zaprta v zatohlih hlevih, se je v prosti naravi, na potu na postajo, zelo razživila, da ne rečem zdvijala. Nesreča se je zgodila dvema korenjaškima gonačema, ki sta prignala kaj lepi živali. Bila sta menda iz Turnišča. Tik na postaji, ko sta bili živali že stehani in sta ju omenjena gonača gnala v vagon, sta živali odrekli pokorščino ter se hoteli dalje veseliti proste

narave. Skočili sta in hoteli pustiti gonača sama. Toda mlajši ni izpustil, ker ni mogel, imel je namreč verigo zavito okrog roke, kar bi ga lahko stalo življene, vsled tega sta živini padli z njim vred iz 1 metra višine. Pri tem ljudcu si je večji bik, ki je padel na glavo, izbil rog skupno s kostjo in nekaj časa mirno obležal. Kupec ga vsled tega ni maral vzeti, če, da dolge poti ne bo prestal. Pozneje se je omehčal, ker ga je živinodravnik potolažil, a izplačal ga ni. Plačal ga bo pozneje, če je srečno in živ prišel na mesto svoje smrti, mislim seveda bika. Gonjaču se ni zgodilo nič hudega, ker je padel poleg živali in višina ni bila baš velika.

Črensovci. Po službeni potrebi je zapustil našo orožniško stanico kaplar g. Kračun. Premeščen je v Gornjo Radgono. Naj se na novem mestu dobro počuti!

Tudi ženske se morajo politično udejstovati.

Pretekli mesec je bil v Rimu kongres Mednarodne katoliške ženske zveze. Vršilo se je večje število predavanj o sodobnih vprašanjih, katera zanimajo tudi ženski spol. Posebno obširno se je razpravljalo o tem, kar spada med glavne naloge, ki jih ima izpolniti katoliško ženstvo: o krščanski vzgoji mladih. V to svrhu so se udeleženkam Kongresa raztolmačila in priporočala načela in smernice, ki jih podaje papež Pij XI. v svojo okrožnici o krščanski vzgoji. Udeleženke Kongresa je v posebni avdenci sprejel sv. Oče. V nagovoru je pohvalno poudaril, da kaže katoliško ženstvo v svojih socialnih prizadevanjih tistega pristno krščanskega duha, ki mora biti z njim prešinjena Katoliška akcija. V teh prizadevanjih ne smemo zanemariti telesne blaginje tistih, kajih duše hočemo osvojiti. Poleg socialnega dela, tako je s poudar-

kom naglasil sv. Oče, je treba od katoliških ženskih zvez tudi zahtevati političnega udejstovanja. Ne misli pri tem na strankarsko ali malenkostno dnevno politiko, marveč na tiste velike politične linije, ki jim je cilj splošni blagor in ki zajamčujejo svetost družine, krščansko vzgojo mladine, pravice cerkve in svobodo vesti. V tem višjem smislu ne smejo ženske zveze in njih članice: krščanske žene, nikdar nehati voditi dobro politiko v skupni blagor.

*

Ljutomer. To nedeljo dne 13. maja vprizori naše prosvetno društvo Ljudska čitalnica v

dvorani Katoliškega doma izvirno slovensko delo Ivana Cankarja »Hlapec Jernej in njegova pravica«, v dramatizaciji Milana Skrbinšeka. To je pretresljiva zgodba vseh trpečih, od dela upognjenih, ki iščejo pravice tega sveta. Pridite in poglejte! To bo praznik vaših žuljevih rok in vašega znoja. Predstava se prične ob pol štirih popoldne. Domačini iposedi vabljeni!

Št. Janž pri Velenju. Naše prosvetno društvo je imelo skupno s sadjarsko podružnico v nedeljo dne 29. aprila v Slomšekovi dvorani prav lepo in dobro uspelo prireditv. Z besedo in pesmijo smo se poslovili od naših fantov, ki so šli — 26 po številu — k vojakom. Društveni moški zbor jim je prav lepo zapel pomembljive pesmi v slovo, g. župnik pa jim je govoril o solnčnih in senčnih straneh vojaškega stanu in jih navduševal, da naj bodo zaled na znotraj in zunaj discipliniranega vojaka, zvestega Bogu in domovini. Vprizorili smo tudi za današnji čas tako pomemljivo igro: »Na dan sodbe«, ki prikazuje na ginaljiv način, kako ljubezen premaga sovraštvo. Igra je bila v splošnem dobro podana, zlasti so bili dobri: Cestnik, župan Koman in Marta. Dvorana je bila popolnoma zasedena in je bil gmotni uspeh sadjarske podružnice zelo zadovoljiv. Zahvaljujemo se zlasti Šmarčanom in Šentiljčanom, ki so prišli na prireditv v obilnem številu. V veseli tekmi vadimo in vežbajmo svoje mlade moči, da smo čimprej pripravljeni na žrtve poznejših let. — Naša prstovljena gasilska četa je v nedeljo dne 6. maja prvokrat obhajala god svojega zaščitnika, sv. Florijana, s skupno sv. mašo in nagovorom ter priredila običajno veselico,

Št. Ilj v Slov. goricah. Kdor dela za blagor drugih, je vreden spoštovanja. Kdor pa celo četrststoletja dela zvesto za vero, narod in domovino, gotovo zaslubi hvaležno molitev vernega naroda in domovinsko pohvalo. Šentiljčani tam ob meji so to dvojno na izrazit način skazali dne 1. maja svojemu priljubljenemu dušnemu pastirju g. duh. svetniku Ev.

Vračku ob priliki proslave njegove 25letnice župnikovanja med njimi. Že na predvečer je bila naša starodavna trdnjava praznično oblečena in so zvonovi, topiči in slavoloki mimo vočežim železniškim popotnikom naznanjali začetek izredne slovesnosti ter domačine klicali k prelepi večernici pred župniščem, kjer so godba in petje ter navdušeni pozdravi izražali njihovo veselje, hvaležnost in vdanošč. V torek dne 1. maja pa je po celi obsežni župniji delo počivalo ter je ljudstvo v veseljem razpoloženju prihajalo od vseh strani kakor na velik praznik in je drugače prostorna cer-

pod resno pretnjo, da bo pri njih dobro. Če bi skušal pobegniti, se bom koj pobratil s smrtjo!

Med dolgo vožnjo od Ljutomera do Karlovca se mi je pridružilo precej tovarišev po silem in prostovoljno. Večina je bila takih mladih fantov, ki so imeli kaj na vesti in so jih potisnili med vojake za kazeno.

V Veržeju sem imel opravka s konji, torej sem moral v Karlovcu na konjski hrbot. Izmuštrali so me za cesarskega dragonerja-trobentača. V Karlovcu sem ostal eno leto in nato sem moral za celih pet dolgih let med graničarje. Tamkaj smo se kresali s Turki, ki so silili na vseh koncih in krajih v Slavonijo.

Moj Bož, cele dneve in noči bi vam lahko povedoval, kaj vse sem doživel v bojih s Turki. Danes bom preskočil bolj vsakdanjo šaro in zaupal, kako sem se poturčil.

Brž za Siskom ob Kulpi je turška trdnjava Petrična. Vrgli smo janičarje preko reke. Iznenada nam je padla turška zalega za hrbot, pobila in razkropila našo celo četo. Spoprijela sva se z janičarskim jezdcem. Ohladil me je po glavi do omedlevice; jaz sem

ga pa potipal s sabljo pod rebra, da ni podil nikdar več kakega grencarja.

V noči po krvavem spoprijemu mi je vrnilo zvest kričanje in vpitje. Zmagovalci so preiskovali pobite tovariše in se prerekali za plen. Otipal sem se skrbno od pet do glave in se uveril, da mi ne manjka nobeden ud. Tuk mene je ležal z obrazom proti zemlji od tele moje desnice na smrt zaboden janičar. Zabilo se mi je po od udarca razboleli glavi, sam duh božji mi je poslal razsvetljenje. Ne bi bil naštel do deset, že sem bil iz avstrijskega graničarja turški janičar, da bi ne bil sumil nikdo o moji pristnosti. Površno sem zmetal na Turčina cesarske cunje in koj sem bil med ono gručo janičarjev, ki so se pulili za zajete konje. Vsled telesne premoči sem sedel kmalu v sedlu dobrega rjavca in hajdi s Turčini izpod petrinjske ravni na Kostanjico.«

Tale prehiter prekrst iz kristjana v muslimana se je zdel vojaških običajev neukim Drašovim poslušalcem prenagel. Nekateri so bili celo mnenja, da jih farba stari Veržejec, kakor je potegnil svojčas ljutomerskega fajmoštra in župana s praznim kostanjevim iežičiem.

Kot spomin na posamezne ljubice si je pridržal še od vsake po eno rokavico in en komad od obleke. Ženske je pridržal po dva dni v vili. V popolnoma zaprti sobi brez oken je nesrečnice zavil in kam je spravil njihova trupla, še niso odkrili, dasiravno so prekopali v okolici vile nekaj sto kvadratnih metrov. Dvanajsti ženi, katero si je izbral in zvabil kot žrtev k sebi, je že bil zaupal, kaka usoda je zadeila njene predniece in kako bo z njo. Nekako čudežno in na nerazumljiv način ji je uspel v smrtnem strahu pobeg, nakar je razkrinkala pred oblastjo toliko časa pris-

čev postala veliko premala za vse. Pred župničem so svojemu ljubitelju g. župniku prelepo zapeli »slavčki« naše osnovne šole in do solz sta nas ganila srčkana pozdrava dveh učenk, ki sta hvalila njegovo očetovsko skrb in od nebeškega Mladinoljuba navdihnjeno ljubezen do »vrtničarjev« in do šolske mladične. V izbranih besedah so se poklonile Marijine družbenke svojemu požrtvovalnemu duhovoditelju, kakor že ob 10- in ob 20letnici, tako še posebej sedaj ob začetku srebrnega jubileja svojega obstoja. Kladivarsko odločnost za svoje versko prepričanje in junaško stanovitnost v dobrem pa je pred odsotnostom v cerkev mladensko navdušeno povdarjal in obljudljal zastopnik tukajšnjega fantovskega odseka KA. V nabito polni cerkvi nas je mons. Vreže, profesor iz Maribora, v krasnem nagovoru počivalil za tako lepo izraženo hvaležnost do svojega dušnega pastirja, nam razložil zgodovinski pomen te proslave za narod in cerkev ter nam z različnimi podatki razkazoval veličino 25letnega neumornega jubilantovega delovanja za dušni blagor Šentiljčanov, katere je z drugimi prebivalci Slovenskih goric služabnik božji A. M. Slomšek za lavantinsko škofijo pridobil in jim oporoko zapustil: »Vrili Slovenci, ne pozabite, da ste sini matere Slave! Naj vam bo drago materino blago: sv. vera in pa beseda material!« Ob lepo izvežbanem petju domačega zbora in ob navzočnosti g. stolnega prošta dr. M. Vraberja, ki je prinesel iskrene pozdrave našega na birmovanju se mudečega prevzetenega g. škofa Ivana Jožefa, in drugih duhovnih sobratov je g. svetnik opravil zahvalno daritev za sebe in za svoje župljane, v župnišču pa so mu v prelepih razgovorih izražali svojo hvaležnost in presrčne častitke z vročo željo, naj ga ljubi Bog ohrani še prav mnogo let čilega in junaško neustrašenega. Prelepo častitko je poslal tudi naš g. general Maister, ki je bila z zanosom prečitana! Vsem častitkam se pridružuje tudi »Slovenski gospodar«, kateri ima celo kopico zvestih naročnikov v našem obmejnem Št. Ilju.

Sv. Marjeta ob Pesnici. V pondeljek dne 30. aprila je mrtvaški zvon z našega cerkvenega stolpa zazvonil tužno vest, da nas je za vedno zapustila naša preblaga sosedinja gospa Antonija Špricaj, nadučiteljeva vdova in po-

sestnica v Vosku. Čez 50 let je vzorno gospodarila na svojem posestvu, bila marljiva in delavna kot mravlja in to še vsa leta v svoji visoki starosti. Čez 50 let je bila vir neštetih dobrat in uljudnosti, ki jih je rada delila vsem znanim in neznanim, ki so se zatekli pod njeno streho. Dokler je bila zdrava, ga ni bilo dneva, da bi redno zjutraj ne šla svoje ljube in njej svete poti k vsakdanji službi božji v domačo župno cerkev, vzgajala in navajala pa je k taki poti in sploh k krščanskemu življenju vse svoje družinske člane. Bila pa je tudi narodno zavedna in odkrita Slovenka že davno pred vojno, po vojni pa z dušo in telom vneta Jugoslovanka. Izredna je bila tudi njena naobrazba, saj je vsak odih uporabila za čitanje knjig, časopisov itd. V sredo dne 2. maja, dopoldne ob 10. uri, smo jo spremili k večnemu počitku. Spominjati se je hočemo v molitvi in prositi Večnega za njen večni mir in pokoj!

Sv. Lenart v Slov. goricah. Umrl je vrli naš mož Matija Šuman. Predpreteklo soboto smo ga pokopali. Velika množica trškega in tudi kmečkega ljudstva ga je spremljala na zadnji poti. V slovo mu je govoril ob grobu domači g. župnik. Šuman je bil v celiem lenarčkem okraju in menda v vseh Slovenskih goricah najbolj znana oseba, ugleden in delaven mož, ki je z lani pri Sv. Juriju umrl. Roškarjem bil velezaslužen naš mož, narodnjak, cerkveni mož, neustrašen boritelj, stara, prisno slovenska, katoliška, vrla korenina, poštenjak in neutrudljiv delavec za koristi našega ljudstva v vseh društvin, odborih in parnogah javnega življenja: cerkveni žljučar nad 30 let, skrben in vrli župan dolgo let, sodni cenilec in član okrajnega zastopa dolga leta. Tako zaslужenega moža za ceste in mosteve ga ni bilo, kakor poleg Roškarja Matija Šuman. Bil je seveda tudi v krajinah in okrajnih šolskih odborih leta in leta. Priponiti pa je seveda treba, da je vse te naštete odbore pomagal rajni Šuman priboriti iz nemškatarskih v slovenske roke. Zlasti tudi je treba še omeniti njegovo delo na zadružnem polju. Bilo je pri ustanovitvi naše narodno-katoliške posojilnice in je v njej deloval prav skrbno in vestno skozi vseh 47 let. Več let je bil obenem tudi v okrajni hranilnici. Koliko je rajni Matija v vseh teh odborih storil dobrega

Sv. birma.

Knjižica, ki pouči botre in birmance,
kako se je ravnati pri sv. birmi, se dobi
za Din 3.— v knjigarnah

TISKARNE SV. CIRILA V MARIBORU.

z nasvetom in dejansko za blagor našega naroda! Bil je namreč rajni Šuman odločen in neustrašen in se v boju za pravice ni ustrasi nobenega nasprotnika, tudi gospiske suknje ne. Zlasti v boju za cerkev in vero vnet zagovornik, kot narodnjak slovenski pa ravnost občudovanja vreden junak. Vsakemu je povedal brezobzirno, kar mu je šlo. Gotovo dokazuje ime »mali papež« dovolj, kako zelo nevaren je bil raznim nasprotnikom, da so mu nadeli tak priimek. Neutrudljivo je delal kot podnačelnik še do zadnjega tedna v naši posojilnici star čez 73 let. Iz drugih odborov so ga izbrali, da bo vodil posojilnico. Izbrali so ga. Šuman je bil na zunaj na prvi pogled bolj neuljudna in raskava skorja, a srca je bil g. Matija blagega in zatega. Opešal je slednjič tudi on, ki nam je težke dneve današnje križe lajšal in slajšal s svojo nepremagljivo šegavostjo in šaljivostjo. Rad je povedel katero iz prejšnjih časov svojega bogatega delovanja in jo zabelil z lastno mu kritiko. Spomin je imel izborn, bistregi duha, kmečki talent. Poznal je vsakega po značaju in razmerah in ga orisal večkrat prav hudorušnico s par besedami ali s pregovorom in zadel resnico. Tudi tebe je vse poznalo, blagi Matija, kdo ni poznal »gospoda Šumana« ali kar po domače »starega Šumana«?! Vse ga je poznalo in spoštovalo, tudi nasprotniki. Sla va takemu možu! Mladina, uči se od takih vzornih mož, marljivega, odločnega, značajnega moža nesebične neutrudljivosti za blagor obči, cerkve in domovine. Tebi pa nepozabni spomin, preljubi Matija Šuman, vedna hvaležnost za zgled in delo Tvoje! Sladko spavaj v zemlji slovenski do srečnega svilence! Zbogom! Slava Ti!

Negova. V torek dne 24. aprila je zaprl svoje trudne oči najstarejši faran negovske župnije, blagi starček Jakob Sattler, p. d. Šafarčev, bivši kmet v Ivanjcih. V treh mesecih

krito zver v človeški podobi.

Izredna darežljivost.

Obiskovalcem velikega londonskega gledališča v Croydonu se je nudilo te dni izredno presenečenje, s kakoršnjim se ne more ponosati najboljši režiser. Ko se je dvignil zastor, je stopil na oder gospod, ki je označil občinstvu, da prositi tuječ gledalce, naj mu dovolijo, da podari v gledališču vsakemu majhno darilo. Vsi navzoči so bili prepričani, da gre za kako inozemsko potegavščino. Naenkrat se je pojavil neznanec, ki se je predstavil kot gospod John Rodney iz Čikage in je imel na navzoče naslednji na-

Drašek se je obnesel za svojo verodostojnost in trdil s povzdignjenim glasom:

»Vi hribovski kolovrati, mislite, da so bili oni bosanski janičarji res pravi Turki nekod iz Arabije. Poturčeni Bosanci, ki turščine niti znali niso. Navadni roparji hrvaške govorice kakor mi grencarji. Le tu in tam je vrinil kateri v pogovor onega Mohameda in njihovega nebeškega Alaha. S plenom so oddrveli izpred Petrinje v Kostanjico in jaz iz radovednosti z njimi. Živi zlodej se ni zmenil ali sem Osman, Ahmed ali celo sam Mohamed! Glavno je bilo, da sem tičal v janičarski preobelki, imel dolge mustače in se drl iz polnega grla kot človeške krvi pijan tolovaj.

Iz Kostanjice smo jo ubrali v Novi, od tam v Prijedor in ustavili smo se v turški trdnjavi Ključ v Bosni, odkoder je bil privrel moj oddelek v Slavonijo na rop, pokolj in požig.

Niti o spremembni imenu mi ni bilo treba razmišljati. Že od rojstva se pišem Husijan. Ne eden Turčin v Ključu ni povedal tako po turško se glasečega imena, kakor jaz — Veržejec! Krstnega patrona Andreja sem zamenjal z Ahmedom in no — Ahmed Hu-

sijan, mar li še hočete kaj bolj pristno mohamedanskega!

Radi izurjenosti v trobentanju sem bil kmalu prihod v Ključ na dvoru tamošnjega poveljnika Omer age. Dobri Omer aga je bil ravno tako islamski Hrvat kot jaz veržejski musliman. Najrajši je poslušal, če sem mu zatrobil katero slovensko. Omerjeve konje sem nadziral, varil gospodarju črno kavo, katere nobeden od vas okusil ni in ne bo, in njegova ušesa sem gladil s slovenskimi vižami.

Lepega dne me vpraša gospodar: »Ahmed, kako ti ugaja Ključ in moj dvor?«

»Hm,« sem odgovoril: »Vse bi še bilo, če bi se ne drl oni prokleti muezin (turški cerkovnik) po trikrat na dan tako dolgo z minareta (mohamedanski zvonik) in plašil s svojim kričanjem ljubega Alaha.«

Aga me je pogledal začuden z vprašanjem: »Kdo zove v tvojem selu vernike k molitvi, če ne muezin z minareta?«

»Glej, aga,« sem mu razlagal: »Ti si musliman iz Ključa, jaz iz Veržaja ob Muri. Oba moliva enega Alaha. Tvoj Alahov prerok je oni Mohamed iz Arabije.«

bi izpolnil 87. let svoje starosti. Kako je bil spoštovan in priljubljen, je pokazal v petek njegov pogreb, katerega se je udeležilo tukaj nujnemu delu na polju obilno spremstvo. Počasi je v letu 1872 prevzel po svojem očetu lepo posestvo ter si izbral za družico pridno in verno hčerko Koroševe hiše v Dragotincih, sestričino dr. Koroševega očeta; z njo je živel čez 50 let v lepi slogi in zadovoljstvu. Blagi pokojnik je bil mož molitve in dela, v hiši je še danes prelepi običaj, da se vsak večer moli sv. rožni venec. Še sedaj v pozni starosti ga ni zadržalo nobeno slabo vreme in grda cesta, da se ne bi udeležil v nedeljo, in mnogokrat pa tudi v delavnik, službe božje v eno uro oddaljeni farni cerkvi. Svetovna vojna mu je vzela sin: edinca, kateremu je isto leto nameraval predati domačijo. Ta zguba je zadela njegovo blago ženo tako hudo, da je začela hirati ter šla za ljubljenim sinom. Štiri leta za njo je podlegla srčni hibi hčerka Franica, po materni smrti gospodinja in njegova glavna opora pri gospodarstvu. Vse te udarce usode je sprejemal v dan v voljo božjo ter iskal tolažbe v molitvi in delu. Bil je zaleden katoliški mož in vnet narodnjak, kateri se ni ustrašil borbe za svoje versko in narodno prepričanje v takratni Bračkijansko-Štajerčijanski dobi. V njegovo hišo so zahajali samo versko narodni listi. Naročnik »Slovenskega gospodarja« in ud Družle sv. Morhorja je bil menda čez 50 let. Sedaj je šel po plačilo k svojemu Stvarniku, katremu je vse svoje življenje vdano in zvesto služil. Njegov zbled naj nam bo v spodbudo in v posnehanje!

Razbor pri Slovenjgradcu. Spomladi vse se veseli, vsaka travica zeleni. Tudi tu pod visoko goro sv. Urške je spomlad prišla, in sicer še dvojna. Po prihodu novega g. župnega upravitelja so se začele šmarnične in razne pevske cerkvene slovesnosti. Tudi cerkveno petje se lepo razvija, odkar se je kupil za poučevanje tega nov harmonij. Za odhod g. župnika je cerkveni pevski zbor zapel lepo poslovilno pesem, lepo sprejemno pesem pa ob prihodu novega g. upravitelja. Škoda je pa dveh požrtvovalnih pevcev, ki morata zapustiti cerkveno petje, pogrešali vaju homo. Šla sta v vojaško službo. Bog njima daj tudi v tujini mnogo pevskega veselja. V nedeljo dne 29. aprila

Ljudje, ki so bolni na želodčnih, ledvičnih in kamenih v mehurju, ter oni, ki trpe na prekomerni tvoritvi sečne kislina in napadih protina, uravnavajo lepo delovanje črevesa z uporabo naravne »Franz Josefove« vode. Možje zdravniške prakse so se prepričali, da se »Franz Josefova« grenčica sigurno skrajno prizanesljivo deluječe salinično odvajalno sredstvo, tako da jo priporočajo tudi pri trebušnih kilah, natragni danki in hipertrofiji prostate. »Franz Josefova« grenčica se dobri v vseh lekarnah, drogerijah in specerijskih trgovinah.

smo čuli: v cerkvi celo moški pevski zbor. Lepo je to! Fantje, kar tako naprej po fantovsko, vztrajajte ter se še večkrat tako lepo oglasite! — Spomladi se vse oživi, učitelja v Razborju pa še ni. Naj merodajna mesta kaj ukrenejo.

Cvetkovci. Dne 8. aprila se je vršil pri nas ustanovni občni zbor Kolesarskega odseka v Cvetkovcih, katerega se je udeležilo do 40 članov in 15 članic. Izvolil se je sledeči odbor: predsednik Janžekovič Arton, poveljnik Ozme Franc, poveljnikov namestnik Kline Josip, blagajnik Večerjevič Franc in tajnik Rakuš Anton. Dne 29. aprila smo na prvi izlet: Velika Nedelja — Sv. Lenart — Osluševci — Cvetkovci, ki je zelo lepo uspel. V načrtu imamo več izletov, kakor tudi eno dirko. Pozdravljeni vsi kolesarji!

Sv. Jurij ob Ščavnici. Zvon Marije Bistričke nas zopet vabi in kliče: Pridite in se izročite naši ljubi Materi Bistrički, ki Vam more in hoče pomagati. Romarska procesija gre dne 15. maja ob 12. uri opoldne ob podružnice sv. Duha na Stari gori, vrne se pa dne 19. maja ob petih popoldne. Procesija se vrši po starem običajnem redu. Želeti je, da se te slavnostne romarske procesije udeleži veliko število romarjev, zlasti se naj odzovejo oni, ki imajo veselje do petja, ker na Hrvaškem petje Slovencev zelo ugaja. Pridružite se nam tudi romarji iz sosednjih župnij, posebno iz tistih, ki nimate upeljane procesije.

Velika Nedelja. V teku minulega tedna moremo pri nas ugotoviti marsikaterje novosti. Dne 1. maja je odšel od nas organist g. Albin Skok. Nastopal je svoje novo službeno mesto v

Prelogu v Medjimurju. Vodil je petje v cerkvi in izven nje v splošno zadovoljstvo vseh faranov. Želimo mu, da uspeva v svojem delu tudi med braći Hrvati. — V petek so odhajali naši mladi fantje k vojakom. Pri tej priliki jim moramo priznati njihovo resnost ob vstopu v vojaško službo. Vsi so se poslovili od nas tretjni, pač tako, kakor se dobrim in poštenim fantom spodobi. Fantje, tako je prav! Vrnite se pa po odsluženi dobi taki, kakoršne vas je odpravila naša slovenska mati! — Na tukajšnjem pokopališču se vršijo zadnje časne grde tativine. Gotovim ljudem so na poti na grobih vsajene cvetlice. Sleherne izruvajo in si jih presade drugam. Poleg tega pa izginjajo tudi razne vase, v katerih so prinešene cvetlice. Opazili smo, da so bile cvetlice vržene po tleh in vaz ni bilo nikjer. Kdor to dela, naj taka nečastna dejanja opusti, sicer pa bomo odslej pazili. — Cestar, ki upravlja na banovinski cesti pri Veliki Nedelji, se pritožuje, da so neznani zlikovci obrezali in poškodovali veliko mladih, popolnoma na novo ob cesti vsaženih dreves. Nekatera debla so tako poškodovana, da se bodo posušila. Zlikovcem so na sledu, a takrat gorje jim!

Ljutomer. Na Krapju pri Ljutomeru je v noči od srede na četrtek prejšnjega tedna nastal ogenj. Začelo je goreti pri Karbovičih, nakar se je užgal še sosedov škedenj posestnika Matjaža Babiča. Oba skedenja sta zgorela do tal. Posestniku Janku Karbi je zgorelo tudi mnogo orodja. Gasilci, ki so prišli od vseh strani, so požar omejili, da se niso vnele še stanovanjske hiše in hlevi. Gotovo je začigala hudobna roka. Za požigalcem ni sledu.

Sitež pri Narapljah. Žalostno so zapeli dne aprila naši bolfanški zvonovi ter naznanili, da je nas za vedno zapustil naš skrbni oče, dober sosed in zvezni naročnik »Slovenskega gospodarja« Jakob Bedenik, star komaj 54 let. To leto mu je prineslo samo trpljenje in neizprosno bolezzen. Pa ni obupal. Žena, hčerka in sinovi so ... lažali zadnje dni življenja s tolažilnimi bedami in so iskalni za očeta pomoči, a zaman. Deja žena je zamahnila s svojo koščeno roko in z ostro koso prerezala nit življenja. Sv. maša zadušnica se je brala dne 27. aprila v podružnici sv. Bolfanka. Nako je bil rajni priljubljen, je pokazal pogreb. Marsikatero oko je zasolzilo.

je, moj Ropoša iz Veržaja. Tebi kriči v uho ljubega Alaha babji muezin; pri nas na selu vzame trikrat na dan bobnar boben in ta poje po vasi: Ropoša, Ropoša — trilah — — trilah — —! Veržejski muslimani znamo ob ropotu bobna: Aha, sedaj se treba zateči v molitvi k preroku Ropošu in po njem k samemu Alahu! Ali ni bolj vojaški poziv na pogovor z Alahom na boben, nego konjedersko kričanje obsedenega muezina z minareta?«

Miklavčani so se krohotali na glas, ko so čuli, kako je povzdignil Draša veržejskega »hauptmana« v turškega preroka. Nekaterim pa le ni bilo po gedu, da je zatajil krščeni Veržejec brez sile Boga Očeta in njegovega Sina.

Draša je na te pomislike klical razdražen: »Kaj znate vi, miklavška mahala, kaj je zatajevanje vere! Maa sem li trdil napram agi, da bi bil Ropoša drži Kristus in veržejski boben — Bog! Turka sem potegnil ter osmešil in ničesar drugega! Na tihem in sam zase sem molil k našemu pravemu Bogu in sem prosil pomoči svojega apostolskega patrona sv. Andreja.«

Komaj in komaj so pregovorili užaljenega Ver-

žejca, da jim je nametal na kratko, kako se je zopet vrnil v križanje vero.

»Naj bo,« je nadaljeval: »V Ključu sem se pomudil nad eno leto, ko mi pravi aga: „Ahmed, dunajsko odposlanstvo se vrača pod našo zaščito iz Carigrada na Sarajevo—Travnik in v Jajcu moram pripraviti jaz za ... oboroženih spremembalcev. Odpravi se ti z mojim oddelkom v Jajce in počakaj tamkaj, da se priključiš cesarskim.“ Ubogal sem. Nisem pa spremil Dunajčanov samo do meje Slavonije, namenjen sem bil z njimi kar na cesarski dvor na Dunaj.

V Zagrebu mi je nekaj pošepnilo: „Drašek, dolgo že nisi videl Veržaja. Kaj bi bilo, ko bi smuknil najprej v Veržej? Za cesarski dvor in Dunaj boš imel pozneje časa in dovolj prilike.“ Kakor sem pobegnil od Turčinov ob Savi, tako sem zapustil cesarske v Zagrebu. Na največje začudenje cele veržejske srenje sem se oglasil po dolgih letih pri Ropoševih v Veržaju, kjer se mudim do danes.«

(Dalje sledi.)

govor: »Dame in gospodje! Moj oče je zasušil kot lastnik gledališča na Angleškem in v Ameriki ogromno premoženje. Meni je zapustil pretežni del svojega imetja. Star sem 59 let in samec. Posedam dovolj denarja za preostalo življenje. Moj oče je zbral bogastvo od posetnikov gledališča in radi tega smatram za svojo dolžnost, vam vsaj nekaj podariti od poddedovanega zaklada!« Med navdušenim ploskanjem občinstva so razdelili igralci med posetnike svote od 2 šilingov do 5 funtov. Amerikanec je obljubil, da bo na podoben način nastopil po vseh londonskih gledališčih

Kupujte pri naših inscenacijah!

nega priporočamo v molitev. Svetila mu večna lu! Preostalim naše sožalje!

Rajhenburg. V ponosno Radejevo domačijo na Stari Zidanici na Dovškem, kjer je domovalo veselje in pesem, se je vselila grena žalost in trpka bolest. Ponos in nada Radejevih, mladi Franci, je padel v cvetu svojih komaj izpolnjenih 17 let, kakor pade pomladanski cvet pod smrtonosno koso. Padel je kot žrtev nepojmljive nesreče, smrtno zadet od kamna, ki mu je zdobil prsi in sence ter je izdihnil brez zavesti in bolečin v naročju svoje sestrice Tončke, ki je bila edina priča strašnega dogodka. Nesreča se je dogodila v Radejevem vinogradu na Kamnu. Franci je bil zaposlen z nekaterimi delavci pri popravljanju škarpe in odstranjevanju skal iz kamnoloma nad vinogradom. Kljub svarilu se je spravil sam nad mogočen kamen, ki se je prevälil nanj in v trenutku strl mlado cvetočo življenje. Nesreča se je dogodila dne 1. maja. Strla je blaga srca Francijeve matere in očeta, njegovih sester in brata, užalostila vse sorodnike in neštevilne prijatelje Radejeve hiše. Vsi gloško sočustujemo s težko prizadeto rodbino, ki ji je Vsemogočni poslal tako bridko preizkušnjo. Pokojnega Francija smo pokopali pretekli četrtek dne 3. maja. Bil je to pogreb, kot ga rajhenburška fara še ni videla. Pokazal je, kako veliko spoštovanje in ljubezen goji cela soseska do Radejevih, kako so si vsi domačini iz bližnje in daljne okolice vzeli k srcu tragičen dogodek, pokazal pa je obenem težko žalost, ki je navdala vse, ki smo pokojnega Francija poznali. Veliko je obetal, ne le svojim domačim, še več nam ostalim. S svojim vzgledom in delom je že sedaj v mladosti na začetku svoje poti pokazal, da ima darove in voljo za ustvarjanje višjih dobrin. Že sedaj je bil duša katoliškega fantovskega pokreta v rajhenburški fari, uveljavljal se je povsod s svojo razumnostjo, mladeničkim zanosom, bil pa je tudi vsem vzgled pravega krščanskega fanta. Veliko izgubo smo utrpeli z njegovo smrtno, ki se ne bo poznala le na Radejevi domačiji, temveč bo pustila zevajočo vrzel tudi drugod. Vse to smo premišljevali, ko smo spremljali pokojnega Francija na zadnji poti od stare Zidanice do farnega pokopališča v Rajhenburgu. Solze so bile v vseh očeh ob pogledu na pretresljivo žalostno slovo od domače hiše, ko so po žalostinki, ki so jo zapeli pevci pod vodstvom akademika Milka Škobernetta, dvignili fantje krsto svojega druga in prijatelja ter je zavil sprevod med domačimi ljudi in njivami po griču navzdol proti cesti, da je Franci še poslednji jemal sloves od ljubljenih domačih poljan. Sprevod je vodil pokojnikov stric, župnik Franc Božiček iz Kamnice pri Mariboru, ob asistenci rajhenburških kaplanov Jakoba Zidanšeka in Stančka Weingerla. Korakali so v sprevodu gasilci iz Rajhenburga in Senovega pod zastavo in godbo na čelu, ki je igrala vso dolgo pot turovne žalostinke, korakali mladeniči pod svojo novo zastavo, pevci, ki so peli pretresljivi psalm »Usmili se Gospod«, ugledni rajhenburški farani, žene in dekleta, brezkončen je bil ta sprevod, ki so ga zopet ob cestah molče pozdravile stotine ljudi, vsi javni lokali pa so bili v znak sožalja zaprti. V baziliki Lurške Marije se je sprevod ustavil, domači župnik, duh. svetnik Franc Tratnik, je imel peto žalno sv. mašo, nato pa je spregovoril z lece poslovilne besede, pri katerih je bridko zahtela cela cerkev. Nato je vodil g. župnik sprevod na farno pokopališče, kjer so zopet peli pevci, govorila pa sta za domače fante pokojnikov tovariš Abram, za osrednje vodstvo KA pa Mirko Geratič iz Maribora. Belo

majsko cvetje je pokrilo svežo gomilo, ko smo se razhajali žalostni pogrebci, noseč v srcih spomin na dragega pokojnika in sočustvovanje s težko prizadeto Radejevo rodbino.

Iz zagrebške torbe. Kaj pa Slovenci delamo, to bi vas zanimalo. Vsak svoje, to se razume. Čevlje, mize, srajce, kuhamo graški gospodi in ji strežemo, točimo grena in sladkega in kislega, mleko in kavo, komandiramo in ubogamo, kdo bi vse naštel. V nedeljo pa se zberemo v cerkv, ne vsi, pač pa precej, tudi v skupnost! Pa nam je sveti Rok postal tako premajhen, da smo se začeli seliti k sveti Mariji, kjer bomo odslej imeli ne samo juhanjo sv. mašo, ampak tudi ob petih popoldne večernice. Sicer je to važno samo za nas, pa naj vse eno zapišem tudi tistim, ki imajo kaj v »zagrebški torbi«, da opozorite svoje ljudi na to! Kar dopisnico v roke, pa pišete svojim v Zagreb, ki morda tega še tu niso zvedeli, in jim bo morda več zaledlo, če pišeata ali mama ali kdo drugi od doma! Le pomagajte, da jih bomo vzdignili in premaknili, zakaj nekateri so trdi kot oni Jelačič, ki že leta in leta stoji na svojem mestu sredi trga in se ne meni ne za golobe, ki ga »kinčajo«, niti za ljudi, ki ga hodijo gledati. — Pa še kaj drugega posla imamo. V nedeljo, poprejšnjo namreč, je imelo društvo slovenskih akademikov »Danica« svoje desetletnico. Prišel je iz Ljubljane prof. dr. Ehrlich, ki je njim in nam marsikaj lepega povedal in med drugim tudi to, da naj si naredimo svojo cerkev in svoj dom. Da, Bog ima denarja veliko, pa ga bomo že kako pripravili do tega, da ga bo dal za nas v prave roke. Lepo, kaj ne! Pa če bomo kaj začeli, bomo pa vedno nosili to zagrebško torbo in nabirali, če bo kdo hotel kaj vanjo vreči.

Iz zagrebške torbe. Rekli smo, da je že sušni res je bila, pa je še, zakaj sedaj smo imeli dežja komaj toliko, da je od kapa priteklo. Je pač vedno kdo, komur lepo vreme bolje služi. Takega vremena si je žezel »Velesejem«, ki se pa kljub obilnem solncu ni mogel prav poživiti. Rekli so gledalci, da je pre malo videti . . . Pa so poskrbeli kmalu za to, da je bilo »več videti . . . En oddelek razstave tvori »modna razstava«. Pa ni vleklo! Zato so si domislili: razbrzdana mladež hodi v gledališče zato, da vidi na odru nekaj gole človeške kože, zato so pa tu napravili ta poskus: kopalne obleke in druge, večinoma manj okusne kroje pokazati na živilih modelih, to je pa seve nekoliko potegnilo.

Na velesejmu je tudi vinska razstava. Tisti, ki se na dobro vinsko kapljico razumejo, pravijo, da je zrastel najboljši pridelek na slovenskih tleh, pa bo najbrž res to, da ga slovenski vinogradnik zna najbolje spraviti. Majnik je in z njim šmarnice. Tudi Zagreb jih pozna. Po vseh cerkvah so zvečer dobro obiskane pridige. Tudi takih, ki so »bogabječi«, je obilo videti v cerkvi. Nekateri so ta mesec »pobožni« zato, ker menijo, da ima Marija pooblastilo, da jih bo pustila v nebo pri »malih vratih«. Mi Slovenci v Zagrebu imamo šmarnice samo ob nedeljah in ob praznikih ob petih popoldne pri Sv. Roku in ne gremo k Sv. Mariji, kot je bilo napovedano, ker so se pojavile neke ovire. Saj nam je Sv. Rok tako lep, Marija imamo pa gori kar svojo, ki smo si jo morali sami kupiti, ker prejšnjo je njeni darovalka odnesla tedaj, ko so dobili »Kranjci« cerkvice Sv. Roka. — »Rokovnjače« bomo videli. Pa to ni kar si bodi! Po slovensko in v pravem gledališču. V zamalem kaza-

lištu! Saj vemo, da je Groga Mozolj moder a bolj bo še lepa ta njegova modrost v slovenski besedi na hrvaškem odru, zato vsi z zanimanjem pričakujemo 14. maj, ko bomo imeli priliko videti in slišati zgodbo naše preteklosti in lepe odlomke naše lepe narodne pesmi. Predstavo priredi Slomšekovo prosvetno društvo. — Pa še na binkoštno romanje na Trsat naj spomnim, zato ker bo šel romarski vlak ravno skozi Zagreb. Okrog enih popoldne na binkoštno soboto pride v Zagreb in popelje za 145 Din celo čez morje na otok Krk. Prijave sprejema slovenski duhovnik v Zagreb, Kaptol 3. Pa le tiste, ki prinesejo navedeno sveto denarja in o pravem času, do dne 14. maja.

Romanja.

Romanje v slovenski Lurd — Rajhenburg. Krščanska ženska zveza za Maribor in okolico priredi dne 7. in 8. julija t. l. romanje v slovenski Lurd, v Rajhenburg. Vsi, ki bi se radi udeležili tega romanja, se naj čim prej prijavijo, najpozneje pa do 16. junija, pri odborničem osebno ali pa pismeno na naslov: Bauman Katarina, predsednica Krščanske ženske zveze v Mariboru, Cvetlična ulica 23, vsako sredo in soboto pa se lahko prijavijo udeleženci v društveni pisarni Aleksandrova cesta 6 I, ki posluje od 8. do 10. ure in od 2. do 4. ure popoldne. Vožnja tja in nazaj stane samo 50 Din. Ob priglasitvi je treba plačati 25 Din. Ostalih 25 Din se mora plačati zvezni najpozneje do 1. julija. Romanja se lahko udeležijo tudi možje in fantje. Pričakujemo od strani Marijinih družb in Marijinih častilcev prav obilne udeležbe. — Odbor.

Romarji, ki običajno vsako leto ob Duševem romajo k Mariji Bistrički, se obveščajo, da bo za nje samo ena slovenska pridiga in sicer v četrtek dne 17. maja, popoldne ob štirih.

Za Binkošti poceni v Ljubljano in nazaj. Na binkoštni pondeljek dne 21. t. m. se bo na Rakovniku slovesno obhajal praznik Marije Pomočnice. Ako se bo do 10. maja prijavilo zadostno število udeležencev, nameravajo salzejanci naročiti za to priliko posebne vlake, s katerimi se bo mogoče pripeljati v Ljubljano in nazaj za polovično ceno, iz nekaterih krajev pa skoro za tretjinsko. Vlaki bodo vozili v Ljubljano na binkoštno nedeljo popoldne, nazaj pa na binkoštni pondeljek zvečer. Cene za posebne vlake v Ljubljano in nazaj od postaj: Videm-Krško in vseh naslednjih 34 Din, Grobelno in vseh naslednjih 34 Din, Slovenjgradec in vseh naslednjih (preko Celja) 51 Din, Ljutomer in vseh naslednjih (preko Ormoža) 62 Din. Skupne prijave sprejema salzejanski ekonomat na Rakovniku pri Ljubljani.

Pogled v dobo najvažnejših iznajdb.

Uvod.

Zahvala za večino iznajdb novejših časov gre po pretežni večini slučaju. Nikakor pa ne smemo z omenjenega stališča presojati iznajdbe brezžičnega brzojava, ki je plod dolgoletnih raziskovanj. Takrat mladi Italijan Guglielmo Marconi je bil oni mož, ki je zaključil trudapolna dela Wilkinga, Zicklerja, Peeceja, Streckerja, Edisona in Brauna.

Vrednosti Marconija nikakor nočeno zmanjšati s trditvijo, da je bil baš on vršilec oporoke nekaterih njegovih duhovitih prednikov, ki so pred njim delovali in učili. Zamisel: brez žice pošiljati po zraku s pomočjo električne vesti, je bila tedaj, ko se je rodil Marconi, že stara 21 let.

Kratek življenjepis in prvi poskusi.

Marconi se je rodil 25. aprila 1874 v Griffone pri Bologni kot sin bogatega poljedelca. Končal je gimnazijo in visoko šolo v Bologni. Bolojski profesor Righi, ki je spoznal tehnične zmožnosti mladega Marconija, ga je pregovoril, da se je začel ukvarjati z že znanimi poskusi, katere bi naj nadaljeval ter izpopolnil.

Prve poskuse je pričel na očetovem posestu v Griffone od 1895 do 1897, ki so rodili popolen uspeh. S 23. letom je spoznal Marconi po poznejšem lastnem priznanju, v čem da obstoji bistvo brezične brzojavke.

Že ob pričetku poskusov je bilo znano Marconiju, kar je trdil leta 1853 Anglež Thomson in je leta 1857 dokazal Nemec Helmholtz, da nastanejo v žicah za brzojavno pošiljko posebni valovi. Ta nauk je bil prvotno le teoretičen. Praktičen dokaz za to je doprinasel Federssen, kateremu je uspelo, da je s pomočjo ogledala to valovanje ujem ter ga predočil.

Nekaj let pozneje je odkril Rus Popov anteno. S tem je bila sicer nadaljnja pot zravnana, a poskusi niso bili nič kaj zadovoljivi. Lahko so oddajali valove in jih sprejemali, a le na razdaljo nekaj metrov. Tudi Marconi ni mogel preko omenjene nežnatnosti.

Dalje sledi.

Še razno iz Prekmurja.

Dolnja Lendava. Fantje Katoliške akcije iz Crenovec so nameravali vprizoriti v soboto dne 5. t. m. pri nas v dvorani hotela »Krona« igro. Vsi smo se veselili gostov, ki bi jih pripeljal naš bivši kaplan g. Bejek. Obisk je bil zelo lep. Pa so nastopile gotove osebe iz Lendave in z vso silo nasprotovale nameri Črensovčanov. Nekateri sicer ne razumejo takega nastopa nekaterih oseb, toda kdor jih pozna, tisti je kaj takega pričakoval. Lep hotel »Krona« so prekrstili v krčmo. Sicer so pa tudi »boljši« ljudje imeli shode po krčmah. Ker so prišle vmes tudi druge ovire, je gostovanje preloženo na poznejši čas. Ko se bo v Lendavi zvedelo, da gotove osebe nasprotujejo gostovanju, bo to najboljša reklama za sijajen obisk.

Hotiza. Hotižanci smo ostali brez duhovnika. Pred 10 leti je naša ekspozitura dobila duhovnika, ki nam je bil zelo potreben, saj imamo do farne cerkve skoraj 10 km daleč. Naša vas z 800 prebivalci je sama vzdrževala teh 10 let duhovnika in oba naša gospoda Tivadar in Zadravec sta se med nami dobro počutila in otroško radi smo ju imeli. Naše ljudstvo da vse za duhovnika, nobenih izdatkov mu nizal, da ima v svoji sredi le duhovnika. Pa potolažiti se moramo, obljudljeno nam je, da dobimo z julijem zopet duhovnika, ki ga vsi neštrpno pričakujemo in upamo, da bo med nami lahko shajal.

Poslednjic vesti.

Politične novice.

Naš zunanjji minister B. Jevtič se je pripeljal dne 7. maja v bolgarsko prestolico v Sofijo, kjer je bil navdušeno sprejet. Ob prilikah prvega obiska našega zunanjega ministra po vojni v Sofiji bo prišlo med našo in bolgarsko državo do trgovinske pogodbe, ki bo političnega in gospodarskega pomena.

Nevarno je obolel predsednik nemške republike maršal Hindenburg.

Poljski zunanjji minister Beck je odpotoval dne 7. maja v Bukarešto.

Novice.

Občni zbor Kmetijske podružnice za Maribor in okolico se vrši v nedeljo dne 13. maja, ob 10. uri dopoldne, na Vinarski in sadjarski šoli v Mariboru. Pozivamo člane, da se v čim večjem številu udeležijo občnega zbora. — Načelstvo.

Požar uničil imovino dveh posestnic. V noči od 3. na 4. majnik je upepelil ogenj v Apatah pri Sv. Lovrencu na Dravskem polju poslopja Mariji Lindaro in Antoniji Leskovar. Škoda je 50.000 Din, zavarovalnina je malenkostna. Ob prilikah požarne nesreče si je zlomila prednica levo nogo posestniška hči Terezija Leskovar iz Apat. Gasilci so preprečili še večjo nesrečo.

Nenadna smrt v avtobusu. Dne 7. maja je izdihnil med vožnjo v avtobusu iz Vranskega proti Celju jetični 30letni krošnjar F. Pavič, doma iz okolice Krapine.

Požarna nesreča v nemškem rudniku. Dne 7. maja je nastal v premogovniku Hoch-Enssingen pri Mühlheimu v Nemčiji požar. Izmed 120 rudarjev je baš kar zapustilo 40 rovov, usoda 80 rudarjev je še neznana.

Enodnevni tečaj o pokončevanju škodljivcev in bolezni vinske trte in o poletnih delih v vinogradu se vrši v soboto, dne 19. maja t. l. na banovinski Vinarski in sadjarski šoli v Mariboru. Pouk je teoretičen in praktičen ter traja od 8. do 12. in od 14. do 18. ure.

Čebelarska podružnica za Celje in okolico priredi prihodnjo nedeljo dne 13. maja, točno ob 3. uri popoldne pri čebelnjaku tovariša M. Rebova v Košnici poučno predavanje, združeno s proslavo 200letnice rojstva našega rojaka in slavnega čebelarja Antona Janše.

Na sedmini po pokojnem Satler Jakobu iz Ivanjic se je nabralo za dijaško semeniče 120 Din. Vsem darovalcem Bog plačaj! Posnemajte!

Prostovoljna gasilska četa v Kapeli pri Slati Radencih priredi v nedeljo dne 13. maja, s pričetkom ob 5. uri popoldne, gledališko igro »Guzaj« v petih dejanjih. Ker se igra vrši na prostem na posestvu banovinske viničarske šole v Kapeli, se le ta v slučaju deževnega vremena preloži na binkoštno nedeljo dne 20. maja.

Listnica uredništva.

Tepanje pri Konjicah: Zadeva je kočljiva in bi imeli v slučaju objave gotovo opravka s sodnijo. — Veržej: Salezijanska proslava. Žalibog smo prejeli vaše naznanilo dne 2. maja, ko je bil »Gospodar« že dotiskan in razposlan.

»Slov. Gospodar« stane:

celčetno Din 32.—

polletno Din 16.—

četrtletno Din 9.—

MALA OZNANILA

Cenik malim oglasom.

Vsaka beseda v malem oglasu stane Din 1.— (Preklici, Poslano, Izjave pa Din. 2.— za besedo.) Davek se zaračunava posebej do velikosti 20 cm² Din 1.—, do velikosti 50 cm² Din 2.50. Kdor inserira tako, da ne pove svojega naslova, ampak mora zbirati uprava lista prijave, doplača še Din 5.—. Mali oglasi se morajo brezizjemno plačati naprej, sicer se ne objavijo. Kdor hoče odgovor ali naslov iz malih inseratov, mora priložiti znak za Din 2.—, sicer se ne odgovarja.

Služkinja, ki zna kuhati in opravlji vse hišna in vrtna dela, bi dve kravi molzila in krmila, se sprejme. Vstop po binkoštih. Plača mesečno 200 do 250 Din. Ponudbe z navedbo starosti in spričevala pod »Poštenski na upravo lista.

507

Kupujem rake po najvišji ceni. Arnuš Franjo, Sv. Lenart v Slovenski goricih.

506

Posestvo 20 oralov se proda ali zamenja. Vpraša se pri g. Soldat, pošta Laporje.

502

Vabilo k XXVI. rednemu občnemu zboru Hranilnice in posojilnice v Petrovčah, ki se vrši v nedeljo dne 27. maja 1934, v zadružni pisarni po običajnem sporednu. Načelstvo. 503

OPEKO vseh vrst najboljše kakovosti dobavljajo po najnižjih cenah franko vsake postaje opekarna Ormož.

505

Opekarna v Račju naznana, da je otvorila v Smetanovi ulici 33 svoje skladišče za Maribor, kjer dobite naše znane prvovrstne izdelke, kot strešno opeko, zidno opeko, votlo opeko, drenažne cevi, tlačne plošče itd. v vsaki množini. Opekarna v Račju, skladišče Maribor, Smetanova ulica 33, telefon štev. 22—27.

501

Prodaja se: omara za periolo 60 Din, kuhinjska posoda, vrčki, steklenice, kozarci, postelje, odeje. Maribor, Ruška cesta 3, prvo nadstropje, desno.

508

Apno la zagorsko sveže prispevo

C. PICKEL, MARIBOR

Zahvala.

Ob neizrekljivi briški ločitvi od predrage mamice, sestre in tete

Marije Maček roj. Gartner
po dom. Pipuške pri Sv. Križu,

izrekamo vsem mnogoštevilnim udeležencem pri pogrebu prav iskreni Bog plati! Prav posebno še mnogoč. mons. g. stolnemu župniku in dekanu Mihaelu Umeku za tolažilni in v srce segajoči govor ob grobu; g. mons. Janezu Vrežu, domačemu g. župniku Fr. Krenu za tolažbo ob smrtni uri, gg. trgovce M. Penič, Fr. Klajnšek, Povh in Erber iz Maribora in vsem drugim pogrebcem prisrčen Bog plati! Spominjajte se blage ravnke v molitvi!

500

Sv. Križ nad Mariborom, 7. 5. 1934.

Zaluboči obitelji Hauptman-Gartner.

Starejša kmetska dekla, popolnoma vešča v molži, svinjereji in vseh kmetskih delih, dobi stalno zaposlitev. Ponudbe je poslati na upravo lista pod »Poštene«. 479

Absolvent z dobrimi spričevali, več tudi nemškega jezika, išče službo. Naslov v upravi lista. 496

Kmečkega fanta, vsaj 17 let starega, iz poštega kmečke hiše, sprejmem s 15. majem v trajno službo. Sadjarstvo Dolinšek, Kamnica pri Mariboru. 494

Skupno posestvo 13 oralov pri veliki cesti, zidanimi poslopji, proda Feliks Kurnik, Partinje 86, p. Sv. Jurij v Slov. goricah. 493

Transmision za dva para mlinskih kamnov rabljen se ugodno proda. Lastnik Franc Toplak, mlinar, Pacinje pri Ptaju. 491

Majhno posestvo se proda, ležeče ob glavni cesti, lep sadovnjak, vse v dobrem stanu. Polič Konrad, Partinje, pošta Sv. Jurij v Slov. goricah. 497

Motor in cirkularna žaga na bencin, 16 k. s., poceni na prodaj. Alojz Pogorelc, Vodnikov trg 3, Maribor. 492

Zaslužek, zadovoljnost, nudimo vsakomur povsod. Navodila (pošljite 2 Din znamko) daje: »Varstvo«, Ljubljana, Tyrševa cesta štev. 17 c. 490

Čebelni vosek kupuje in plača po najvišji ceni: Kemindustrija, Maribor, Aleksandrova cesta 44. 484

Krojaški pomočnik z dobrimi spričevali išče stalno službo. Naslov v upravi lista. 482

Kose 500 razne velikosti po 5 in 6 Din prodaja Justin Gustinčič, trgovina z rabljenimi stroji in orodjem, Maribor, Tattenbachova ulica 13. 477

Ivan Kacin, tvornica harmonijev, glasovirjev in orgel, Domžale-Ljubljana, dobavlja harmonije od 2000 Din, pianine od 10.000 Din pravvrstne, uglašuje in popravlja cerkvene orgle. Cene nizke. Zahtevajte cenik. 475

Več bencinskih Sauggas in Diesel motorjev ter mlatilnico ugodno prodam. Š. Skrbinsk, Hajdin pri Ptaju. 486

Prodam majhno posestvo z novo hišo. Kokolj Jožef, Žikarce 64, p. Sv. Barbara Sl. g. 487

Oženjen žagar želi iti na žago. Stranič, Kamenik 16, p. Šmarje pri Jelšah. 483

Iščem službo planinskega pastirja. Ant. Majcen, Poudor, p. Sv. Jurij ob Taboru. 478

Iščem službo hlapca, Rebernik Peter, Marija Snežna 16. 480

Ofera sprejme takoj s tremi delavci, prednost imajo z dvema moškima: graščina Sličnica pri Mariboru. 476

Mostin, moštna esenca za izdelovanje tako dobre in zdrave domače pijače z izvrstnim okusom. Dnevna razposiljatev. Nizke cene. Ivan Pečar, droge in kemikalije, Maribor, Gosposka ulica 11. 464

Flugs kose z novim pritrjevanjem brusni kamni Silicium karbid Ia garkon škropilo vinogradniške škropilnice samodelne drevesne škropilnice škropilnice za čebelarje Din 62.— 498

Po najnižjih cenah! Zahtevajte cenik!

JOSIP VIDEMŠEK, Maribor, Koroščeva ul. 23.

Pred nakupom

blaga ali izgotovljenih oblek in oblek, svilenih robcev, klobukov, nogavic, čevljev in drugih potrebnih stvari za **birmo**, ne premisljujte, kje si boste vse to nabavili, temveč pojrite ali pišite po vzorce in cenik od 213

Kateri Vam nudi vse gornje predmete v veliki izbiri, po nizkih cenah in v dobi kakovosti. Obleke se izdelajo v lastni tovarni po meri v dveh do treh dneh.

V MARIBORU

kupite sedaj najceneje razno manufakturno blago, perilo, predpasnike, robce, nogavice itd. v trgovini 499

MIRKO FELDIN
sedaj na Aleksandrovi cesti 13.

Sadjarji!

Skrajni čas je, da škopite proti raznim škodljivcem z bakreno-apneno brozgo in Urania-zelenilom! 488

URANIA ZELENILO dobite pri Kmetijski družbi Ljubljana, Maribor, Celje. Samoprodaja za Jugoslavijo: Petar Miović, kr. dvorni dobavitelj, Maribor.

Vulkan kose,
apno, cement in raznovrstno železnino si nabavite po zmernih cenah v staroznani trgovini železa 489

Vincenc Kühar

Maribor, pri frančiškanski cerkvi.

Za Binkošti!

Najfinejša banatska moka znamka Hesler Kikinda 1 kg Din 2.50

res lepa krušna moka po 1.50, 2 Din
sveže žgana kava $\frac{1}{4}$ kg po 13, 14, 15
18 Din

pristno bučno, namizno, ripsovo in lano olje

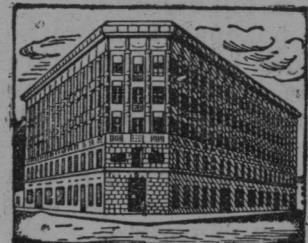
lepe rozine, češljje in vsakovrstno špecerijska blago po najnižji ceni priporoča znana trgovina 495

Weis Josip

prej Hartinger,

Maribor, Aleksandrova 29.

Točna in prijazna postrežba.

VZAJEMNA ZAVAROVALNICA V LJUBLJANI

ZAVARUJE:

POŽAR

VLOM

STEKLO

KASKO

JAMSTVO

NEZGODE

ZVONOVE

ŽIVLJENJE

KARITAS

Vsak slovenski gospodar zavaruje se, svoje in svoje imetje le pri naši zavarovalnici.

167

Čitateljem v pouk in zabavo.

Modri sodnik.

V majhni vasi med gorovjem otoka Java (pod Indijo) sta se podala Usman in Akim, da bi nabrala s kokos palme orehov. Usman in Akim sta bila prijatelja od otroških let. Igrala sta se kot soseda in ko sta odrasla, sta hodila skupaj na lov.

Usman je rekel Akimu: »Ti si manjši in urnejni od mene. Splezaj na palmo, naber nekaj zrelega sadu in ga vrži na tla. Jaz bom spodaj pobiral.«

Rečeno — storjeno. Akim je splezal na visoko drevo vedno višje, dokler ni bil pri orehih prav na vrhu. Kako in kaj je bilo dalje, se Akim nikdar več ni mogel spomniti. Prav z vrha je padel na tla in je priletel tako nesrečno na Usmana, da mu je zlomil hrbitenico in je bil prijatelj pri priči mrtev.

Usmanova družina je bila globoko potrta, ker je zgubila zdravega in močnega fanta tako naglo. Tudi Akim in njegovi so bili žalostni.

Ko so pokopali Usmana, so se podali njegov oče in bratje k starešini vasi, da bi ga vprašali, kaj se naj zgodi z Akimom. On je vendar le ubil njihovega sina ter brata. Akim sam je bil prepričan, da se mora z njim nekaj zgoditi, je pač zakrivil prijateljevo smrt, četudi neprostovoljno.

Starešina je bil mnenja: Akimov slučaj je zgolj nesreča in radi nezgode človek vendar ne more biti kaznovan.

Starešinov odgovor nikakor ni zadovoljil Usmanove družine. Če jim ni hotel odpreti vrat do prava maščevanja starešina, so si morali pomagati sami do pravice krvne osvete. Usman je bil mrtev. Njegovo smrt je zakrivil Akim, ki mora pretrpeti kazen. Kdor ubija, naj bo ubit, tako se glasi podedovanje pravo, ki je doslej vedno zadovoljevalo vaščane in nikakor pa ne novodobna razlaga nesreče, na katero se je skliceval starešina.

Lepega večera se je podala družina nenadoma preminulega skupno z Akimom visoko v hribe k modrijanu, ki je bil na glasu. Usmanov oče in bratje so razložili staremu možu slučaj in so ga vprašali, kako maščevanje naj zadeže Akima. Modri je še vprašal Akima, če se je res dogodil smrtni slučaj tako, kakor mu je bil opisan. Akim je pokimal. Modrian je zažgal dve zrni kadila in v oblake dišečega dima je mrmral skrivnostne besede, katerih navzoči niso razumeli. Ko se je razblil dim, je spregovoril modri takole:

»Usman je mrtev in Akim ga je ubil. On sicer ni bil ubit z Akimovim privoljenjem, a vendar je povzročil Akimu njegovo smrt in Usmanovi družini pripade pravica, da maščuje nad Akimom Usmanovo smrt. Jutri zjutraj ob vzhodu solnca mora biti Akim pod drevesom, s katerega je padel Usman. In tamkaj naj mirno sedi do zatona solnca. Katerikoli član Usmanove družine slobodno spleza na vrh palme in pravi Akimu isto usodo, kakor jo je prizadal on Usman.«

Po besedah modrijana so se vrnili Usmanovi sorodniki nazaj v vas.

Naslednjo jutro je odšel Akim v — smrtnem strahu pod palmo in je čakal do solnčnega zahoda. Nobenega člena Usmanove družine ni bilo, da bi mu bil skočil z vrha drevesa za vrat ali na hrbot.

Na ta način se je dokopala pravica do svoje pravice in vsak je živel zadowoljno naprej v neznatnem hribovskem selu na velikem otoku Java.

VESELA ZNANOST.

Svinec je $4\frac{1}{2}$ krat težji nego aluminij. Koliko hitreje pada krogla iz svinca kakor enako veliko krogla iz aluminija?

Svinčena krogla sploh ne pada hitreje nego aluminijasta, ker po zakonu o padanju padajo vsa telesa enako nagni. Seve velja to pravilo, strogo vzeto, le za prostornine brez zraka, vendar ne igra ta okolnost pri kovinastih kroglah nobene vloge.

$$\text{Koliko je } 1 \times 2 \times 3 \times 0 \times 4? \\ 1 \times 2 \times 3 \times 0 \times 4 = 0.$$

Katero največje število je mogoče zapisati z dvema številkama?

Največje število v dveh številkah ni 99, ampak $9^9 = 327,420.489$.

$$\text{Koliko je vreden } 1 \text{ kg zlata?}$$

1 kg zlata je vreden po našem denarju 39.000 Din.

$$\text{Koliko tehta dijamant od 5 karatov?}$$

1 karat znači težo 0.205 grama. Dijamant 5 karatov tehta malenkost več nego 1 gr.

Najdragocenejši zaklad zemlje?

Najdražji zaklad, ki ga hrani zemlja, je radij. 1 gram radija pride na več nego 1 četrtingo milijona dinarjev. Radij je 100.000krat tako drag kakor zlato.

Koliko vrstnih redov lahko tvorijo 4 osebe?

Štiri osebe lahko tvorijo 24 vrstnih redov, namreč $1 \times 2 \times 3 \times 4$.

Koliko znaša površina trikotnika, kojega stranice merijo 10, 12 in 25?

Površina trikota s stranicami 10, 12 in 25 je nič. Tak trikot je sploh nemogoč. Pri vsakem trikotniku morata znašati dve stranici več nego tretja, kar pa ni v zgorajnem slučaju, kajti $10 + 12 < 25$.

Deček je rekel: Imam ravno toliko bratov kakor sester. — Njegova sestra je bila mnenja: Imam dvakrat toliko bratov kakor sester. Koliko jih je bilo?

Bilo je vsek 7 in sicer 4 dečki in 3 deklice.

Tri katerem fizikalnem dogodku je učinek pred vzrokom?

To je v slučaju, če poriva mož samokolnico.

Glava.

Zelo učeni kanonik in pesnik Gleim je pozidal dvorano, v kateri je hotel zbrati spomine na svoje duhovite prijatelje. Kanonika je vprašala imenita gospa: »Ali boste pustili naslikati vaše prijatelje po stenah v celoti?«

Gospod je odgovoril: »Milostna, samo viteze slikajo od glave do nog, da jim vidimo na slikah tudi ostroge. Od učenjakov slikajo samo glave.«

Razlaga imen mesecov.

Mesec, s katerim pričenja leto, januar, ima ime po starorimske bogu začetka, Janusu. Janus je tudi bog vrat, radi tega ima dva obraza: z enim gleda v hišo, z drugim na zunaj.

Cudno ozadje ima februar. Febris pomeni v latinskom jeziku mrzlico. V starorimskem koledarju se je obhajal v tem mesecu poseben spokorni praznik, radi tega se je ta mesec imenoval mesec prečiščenja in febris = vročica, mrzlica, ne znači drugega nego čiščenje.

Marec je dobil ime po starogrškem vojnem bogu Marsu, ki je obenem tudi božanstvo pomlad, ki namaga zimo.

April ima svoj izvor v latinski besedi »aperire« = odpreti. Po starorimskem koledarju je pričela z aprilom v Italiji pomlad.

Maj je nastal iz imena boginje rasti, ki so jo imenovali Rimljani Maia. Maia je bila hčerka spomladnega boga Fauna, katerega so nazivali stari Grki Pan.

Junij izvajajo iz imena rimske boginje rojstev — June. Drugi zopet trdijo, da je prejel ta mesec ime po prvem rimskem konzulu Luciju Juniju Brutu.

Z mesecem julijem se je ovekovečil ustvaritelj julijanskega koledarja leta 45 pr. Kr. rimskega diktatora Julij Cesar.

Cesarjev naslednik Avgust ni hotel zaostati za svojim prednikom. Sebi na čast je pustil upeljati mesec avgust. Da bi pa njegov mesec tudi glede števila dni ne zaostajal za julijem — mesecem velikega Julija Cesara — je vzel mesecu februarju en dan in ga je obesil avgustu. Ta postopek nam daje tudi razlago, da imata meseca julij in avgust vsak po 31 dni.

Naš deveti mesec nosi latinsko ime septem = sedmi, september, ker je bil v starorimskem koledarju na sedmem mestu.

Iz starorimskega koledarja prevzeti način štetja mesecev se za septembrom nadaljuje. Oktobar je pri nas deseti mesec, je bil pa nekoč octo = osmi.

Treštevilki novem = devet je bil krščen november.

Konečno december (od decem = deset).

Posestvo se proda v Spodnjem Velovlaku pri Ptiju, obstoječe iz stanovanjske hiše z dvema stanovanjema, gospodarskega poslopja in 14 oralov posestva (eventualno se odda tudi manj oralov pri hiši). Razven tega se prodajo tudi posamezne parcele, kakor nijke, travniki in gozdovi. Pojasnila daje: Al. Brenčič, posestnik in trgovec, Ptuj. 389

Lepc oblike

za otroke:
od Din 60.- naprej
za moške:
od Din 140.- do 790.-

klobuki

za moške Din 39.-,
48.- itd. 144
Velika izbira čevljev,
perila itd. itd. pri

Jakob Lah
Maribor, Gl. trg 2

Važno za vinogradnike in sadjarje!

Žvepleno-apnena brozga

je na podlagi dosedanjih poskusov ceneno in izborni sredstvo za škropljenje proti plesni in škrupu. Brozga se danes že splošno uporablja v Nemčiji in Švici. — Dobi se pri 470

Anton Jurca naslednik

Milko Senčar

tovarna žveplenih izdelkov v Ptaju.

Ustanovljeno leta 1860.

Zaloga žvepla za vinogradnike. Izdekuje se tudi žvepleni zakad na juti in na azbestu.

Širitc „Slov. gospodarja“!

URE

Din 40.— nikel anker remontoar
Din 58.— ista lepo gravirana
Din 130.— tula posrebrena
Din 138.— zapestna, Din 60.— navadna budilka, Din 55.— in Din 130.— navadna stenska ura,
Din 235.— stenska ura s kukavico.
Novost: ure brez kazalcev, Din 78.— žepna in Din 124.— zapestna.

TRGOVSKI · DOM

Sternicci
TOVARNA · PERILA · IN · OBLEK

Celje št. 24.

Zahtevajte brezplačni cenik z več tisoč slikami. Kar ne odgovarja, se zamenja ali vrne denar.

113

Kdor primerja kvaliteto in solidno domače delo, kupuje KARO čevlje 277
Maribor, Gosposka ulica 13.

Za mesec maj

vam nudimo sledeče kipe:

Srce Marijino

cm	17	20	25	30	35	37	42
Din	36.—	44.—	56.—	62.—	94.—	102.—	110.—
cm							
Din	42	50	50	60			

Marija Brezmadežna

cm	20	25	30	30	30	42	60
Din	44.—	56.—	70.—	80.—	62.—	150.—	300.—

Lurška Marija

cm	17	20	25	30	37	42	50	75
Din	38.—	44.—	56.—	80.—	102.—	125.—	160.—	400.—

Marija z Jezuškom

cm	25	40
Din	66.—	150.—

Pri naročilu napišite velikost in ceno.

Priporočamo se za naročila!

Tiskarna sv. Cirila v Mariboru.

Botrice in botri!

Pripravite birmska darila že v naprej!
Najprikladnejša in obenem najcenejša
dobite v knjigarnah

TISKARNE SV. CIRILA V MARIBORU.

Najstarejše kronične rane

sigurno in hitro zaceli

„FITONIN“ zdravilo za stare zapuščene rane kar je dokazano po naših zdravnikih ter zdravstvenih institucijah.

Bili so slučaji, da so rane, že 20 let stare, z uporabo Fitonina zaceli prej kakor v enem mesecu.

Steklenica 20 Din v lekarnah. Po poštnem povzetju 2 steklenici 50 Din.

Poučno knjižico št. 18 pošlje brezplačno Fiton — dr. Z. O. Z., Zagreb I-78.

Reg. pod Sp. br. 1281 od 28. VII. 1933.

Naši javnosti!

Vse, kar dobimo gotovine iz starih posojil, izplačujemo vlagateljem s starimi vlogami v enakih zneskih. Upamo, da se bodo te razmere kedaj zboljšale.

Vse nove vloge imamo stalno razpoložljive. Vsak vlagatelj, ki na novo vлага, lahko dobí od nove vloge vsaki dan vso svoto nazaj. Teh vlog imamo preko 1,500.000 Din.

Ves denar, pri nas naložen, je popolnoma varen. Naše naložbe pri 15 denarnih zavodih ne bodo učrpele nikake škode, vsa naša posojila so zavarovana s hipotekami. Poleg tega imamo lastne milijonske rezerve, če bi tudi kaka izguba kje nastala, in konečno jamči za varnost vlog v znesku 55,000.000 Din 4675 članov s premoženjem okrog 500,000.000 Din.

Z našimi hranilnimi knjižicami se ne trguje, vsak zahteva za nje celotno svoto.

Ne nasedajte ljudem, ki se zastonj trudijo, da bi z lažmi omajali zaupanje javnosti napram našemu zavodu.

Če tudi ne moremo sami v celoti kljubovati svetovni gospodarski in domači denarni krizi, vendar pa smo v moči kljubovati ji tako, da bodo naši vlagatelji obvarovani vsake škode.

Spodnještajerska ljudska posojilnica v Mariboru.

Hranilnica Dravske banovine Maribor

Centrala: Maribor

v lastni novi palači na oglu
Gosposke-Slovenske ulice.

Sprejema vloge na knjižice in tekoči račun proti najugodnejšemu obrestovanju. Najbolj varna naložba denarja, ker jamči za vloge pri tej hranilnici **Dravska banovina** s celim svojim premoženjem in z vso svojo davčno močjo. Hranilnica izvršuje vse v denarno stroko spadajoče posle točno in kulantno.

588

Podružnica: Celje

nasproti pošte, prej Južnošta-jerska hranilnica.

Za mesec junij

vam nudimo sledeče kipe:

Srce Jezusovo	velikost v cm	17	20	25	30	30
cena Din	36,-	44,-	56,-	62,-	82,-	
velikost v cm	35	37	40	40	42	
cena Din	94,-	102,-	120,-	140,-	115,-	
velikost v cm	50	60	60	75	80	
cena Din	240,-	300,-	375,-	400,-	450,-	
velikost v cm		100	100			
cena Din		1720,-	2150,-			

Srce Jezusovo z razpetimi rokami

velikost v cm	22	25	30	40
cena Din	100,-	120,-	160,-	280,-

Pri naročilu napišite velikost in ceno.

Priporočamo se za naročila!

Tiskarna sv. Cirila v Mariboru.

ZA BIRMO

vence, obleke in svilo poceni v 390
Trpinovem bazarju, Maribor. Vetrinjska 15.

Koljč za vinograde

rezano 1000 komadov Din 180.—
cepiano 1000 komadov Din 300.—
prodaja v vsaki množini
»DRAVA« d. d., Maribor, Meljska c. 91.

Pozor!

Stara, Vam vsem poznana klobučarna

ANTON AUER

sedaj ni več v Vetrinjski 14, temveč na

Glavnem trgu 17

Tam dobite klobuke in čepice že od 20

Din naprej. Tudi popravila se prevzamejo po brezkonkurenčni ceni ter se strokovnjaško izvršijo. Torej ne hodite več v Vetrinjsko ulico 14, temveč na

Glavni trg 17

kjer je Anton Auer.

447

Sadjarji!

Najvažnejše je škropljenje sadnega drevja po cvetju.

Najboljše učinkuje proti škrlupu in zavijaču

Nosprassen

Dobi se pri siedečih tvrdkah:
»Agako«, d. z. o. z. v Celju, drogerija Poberaj v Ptaju, Kemindustrija v Mariboru in Kmetijska družba v Mariboru in v Celju.

Vsek delavnik

od 8. do 12. in od 2. do 6. ure, se sprejemajo oglasi ustmeno in pismeno na upravi

Pozor!

Kam gremo po spomladansko blago?

Odločitev je lahka!

Vsi v veletrgovino z manufakturnim blagom

Franc Dobovičnik, Celje, Gosposka ulica 15.

157

tam se prodaja vedno po najugodnejših cenah fabriško platno ena širina že od Din 4.— nap. fabriško platno dvoj. šir. že od Din 13.— nap. belo platno ena širina že od Din 6.— nap. oksford za delav. srajce že od Din 6.— nap. svileni robci že od Din 20.— nap. oksford srajce za delavce že od Din 20.— nap. bele srajce z bel. svil. efekt. prs. Din 24.— nap. moške gate iz molinosa že od Din 12.— nap. suknو v raznih vzorcih 140 cm šir. že od Din 28.— nap.

Posebno velika izbira blaga za birmance!

Zakaj je ravno pri tvrdki Dobovičnik, Celje, tako poceni?

Ker se zadovolji z najmanjšim zaslužkom.

Ker nima velikih režisirskih stroškov.

Ker se trgovina nahaja v lastni hiši in ne plačuje najemnine.

Ker je trgovina v stranski Gosposki ulici, mora ceneje prodajati, da z nizko ceno stranko privabi!

Ker ima lastno tovarno za odeje »Koutre«.

Ker ima lastno tovarno za izdelovanje perila.

Ker ima velik promet in vsled tega vedno sveže blago.

Nizke cene! — Prosti ogled vseh zalog! — Vlijudna postrežba! — Vam jamči za dober nakup veletrgovina

Franc Dobovičnik, Celje

Oglasujte v ,Sl.gospodarju'!

2

Ljudska posojilnica v Celju

registrovana zadruga z neomejeno zavezo

v novi lastni palači na oglu Kralja Petra ceste in Vodnikove ulice

Sprejema hranilne vloge in jih obrestnje najbolje.
Denarie pri njej naložen po polnoma varno.

Za hranilne vloge jamči poleg rezerv in hiš nad 5000 članov - posestnikov z vsem svojim premoženjem!